SAVE OUR RICE

MEDIA DOSSIER
April 2013- September 2013

Save Our Rice -Media Dossier April 2013- September 2013

Anishida G.V
Documentation Assistant
Save Our Rice Campaign

Published by -
Save Our Rice Campaign

CREATE ,2/84,Melachatram Street,Paramakudi,
Tamilnadu,India-623707

Campaign Office:
Thanal
OD-3, Jawaharnagar Kawdiar
Thiruvananthapuram-695003
Kerala,India.
www.indianricecampaign.org
Phone: 0471 2727150

Introduction

Save Our Rice Campaign aims to build a movement towards achieving food security and sovereignty, reviving rice culture and sustaining rice ecosytems. Save Our Rice attempts to sustain rice by creating linkage between different sectors, developing capacities to address local/ regional concerns, building alternatives models for sustainable ecological rice cultivation and developing a platform of people with rice culture as a common concern. The campaign was launched in 2004 in the Second International Year of Rice in Kumbalangi, Kerala. The Campaign is coordinated by Thanal and CREATE. The campaign is active in four states - Tamilnadu, Kerala, Karnataka and West Bengal, where it is coordinated by partnes in those States. The major campaign objectives are

- Conserving Rice Ecosystems
- Sustaining Rice Culture and Diversity
- Protecting Traditional Wisdom
- Preventing GMOs and Toxics
- Ensuring Safe and Nutritious Food

This dossier is a collection of media reports from April 2013 to September 2013 related to work done in four states, by Save Our Rice Campaign

Visitors at a Rice mela

Return of the Desi Rice

Seema G Prasad

Sahaja Samrudha, an organic farmers' collective began a decade ago as a farmer initiated group to exchange ideas, seeds and knowledge on sustainable agriculture. From its modest beginning, it has grown today into a vibrant organization spearheading a thriving movement for the regeneration of Indian agriculture system through the revival of indigenous seeds.

It was a hectic day, after two consecutive days of talking continuously during the rice mela, our voices were strained and none of us had any energy left to speak. By the second day the different varieties of rice, sold by farmers themselves, were out of stock. The mela had one more day to go. Many buyers were returning very disappointed, with empty bags, without getting even a kilogram of rice, curiously looking at the nearly 100 varieties of rice on display, the rice information posters, leaflets and talking with farmers.

Organic is life

Sahaja Samrudha an organic farmers' collective has been organising melas to help spread awareness on traditional rice varieties and create a platform for sharing seeds and knowledge on sustainable agriculture. Consisting of small and marginal farmers, women groups and seed savers, the collective started a decade ago. The organization has a certified group of 750 farmers and 15 farmers groups, primarily engaged in the promotion of organic farming. Along with our work in organic agriculture, we became involved with conservation of rice through the Save Our Rice Campaign, a pan-Asian people's movement, with the objective to protect traditional rice cultures and knowledge across Asia. Sahaja Samrudha leads the movement in Karnataka to revive traditional rice heritage through the on-farm conservation of rice diversity, participatory crop improvement, and the popularization of organic rice.

Save Our Rice

Organic rice cultivation is gaining momentum in Karnataka. Many farmers have discovered that organic farming is a viable alternative

Sahaja Organics - A farmer owned company

Sahaja Samrudha has developed a network of consumers and producers for procurement and marketing of organic food under the brand name "Sahaja Organics". Sahaja Samrudha Organic Producers Company Ltd was formed to market organic produce. The producer company is facilitating the direct procurement of produce from the farmer and supplying it to the outlets in the network. This chain has been created for the produce to reach the consumer directly and to provide a good price to the farmers.

Sahaja Organics markets a wide range of products – thirty different varieties of rice, fifteen varieties of different millets, wheat, pulses, fruits and vegetables, baby foods, processed foods like – pappads, health drink, multi grain flour, value-added products and ready to eat foods. Sahaja promotes only organic and traditional crops of rice, millets and pulses. These crops are in great demand in the urban areas due to their nutritional value and medicinal value, especially the millets and red rice.

Presently the company has 786 organic producers from different parts of the state and over 2000 farmers in 'organic conversion status'. It is supplying wide range of organic produce to 26 outlets, in major cities of south India, on a regular basis.

A major success factor of this bio-enterprise is a result of the civil society partnership that has been created. Farmers' groups, women's groups and consumer groups are working together in a like-minded organisation to revive the dying farming culture and community in South India.

to conventional farming. Many of these rare varieties are still being cultivated in remote villages for their excellent taste, special characteristics, performance (drought resistance, disease resistance, salt-tolerance), health benefits and cooking qualities. Among the medicinal rice varieties, *Karibattha, Kalame, Karikalave, Doddabaira nellu, Kari gajivili and Sannakki* are some of the prominent ones.

However, marketing traditional varieties of rice has remained a challenge, especially in the urban centers as it is not a preferred choice by urban consumers owing to the size and colour of the grain. Farmers were also reluctant to grow the traditional varieties without an assured market.

Desi varieties of rice

> On an average, around 4000-5000 consumers visit and around three-four lakh rupees worth of traditional rice varieties are sold during each Mela.

So we began the task of marketing different varieties of rice. We gathered indigenous knowledge associated with these traditional rice varieties and lab tested for their nutritional content. The reports established that these varieties have greater nutritional content and properties beneficial to health compared to popular polished rice varieties available in the market. We gave a wide coverage on these results through our posters, leaflets, and articles. The media coverage and melas helped spread this information and it has influenced many people to move to traditional rice.

Rice Melas act as harbingers of change!

Rice melas were organized in different regions to create awareness among consumers about the health benefits of consuming these forgotten treasures and also a glimpse of their unique and unusual flavor. We held a series of melas in Bangalore and other cities with different themes like Organic mela, Desi rice mela, Red rice mela, Biodiversity mela and Safe food mela. Delicious recipes were prepared using these rice varieties; they were attractively displayed and were offered for tasting during melas. Through these the healthy, nutritive and forgotten food grains were reintroduced into the market.

On an average, each mela attracted around 4000-5000 consumers. Around three-four lakh rupees worth of traditional rice varieties were sold during each Mela. In 2012, annual sale of traditional rice varieties crossed 100 tonnes.

The media also played a major role in creating massive awareness and by giving coverage to the Melas and the products. Various newspapers and magazines carried special stories on red rice and the health benefits of organic rice. We collected visitor data to continue our outreach with them later.

Together with 30 other organizations including consumer and farmer groups, Sahaja Samrudha has built a movement that today includes more than 2000 rice-conservers, farmer-breeders across the country, and is associated with conserving more than 600 varieties of scented, medicinal, deepwater, saline-tolerant and dry land rice. However, this is only a beginning. Our aim is to draw many more people into the fold of healthy eating through popularizing organic food and indigenous grains. World over there is a shift towards traditional grains and foods and we will work towards bring that change in our state.

◆

Seema G Prasad
State Coordinator,
Save Our Rice Campaign- Karnataka,
No7, 2 cross, 7th Main, Sulthan playa,
Bangalore – 560 032
E-mail: seemaprasadg@gmail.com

The New Indian Express 7 June 2013

Thanal's Warning against BRAI Bill

Express News Service

T'Puram: On the occasion of the World Environment Day, the city-based green organisation Thanal, which is also part of the Coalition for a GM-Free India, has issued an alert about the tabling of the dangerous and undemocratic Biotechnology Regulatory Authority of India (BRAI) Bill by the Union Government in the last session of Parliament.

"This BRAI Bill is meant primarily to promote GM (Genetically Modified) crops; if passed, it will result in a single-window clearing mechanism for the widespread introduction of GM crops to Indian farming.

Such a policy is contrary to the evidence of hazards of this technology, to common sense and prudence, and to what the UN itself has advocated, namely organic and sustainable food production and agriculture," they said in a press release here on Wednesday.

The green organisation also pointed out the instance offarmers in the US now facing their worst-ever nightmare as a result of a contamination incident where Monsanto's unapproved, herbicide tolerant (HT), Roundup Ready GM wheat was found in a wheat field in Oregon state.

The source of contamination is believed to be field trials of GM wheat.

Wheat importing partners of the US have reacted with cancellations and testing. The potential impact on wheat farmers could be very serious if the rejection escalates among importing countries.

"We therefore, urge the Union Government to stop pursuing these false solutions.

We also urge fellow citizens to make a choice and raise voice for GM-free food," the press release said.

നിങ്ങൾ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുവോ?

നന്ദിപറയുക; പ്രകൃതിയോടും കർഷകരോടും

വർത്തമാനകാല സാഹചര്യങ്ങളിൽ ആഗോളതലത്തിൽത്തന്നെ കൃഷിയുടെ നിലനിൽപ്പിനുള്ള സാദ്ധ്യതകളെക്കുറിച്ചും, പ്രാദേശികമായി അതിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചും, എന്തുകൊണ്ട് ജൈവകൃഷി എന്നതിനെക്കുറിച്ചുമുള്ള ഒരന്വേഷണം.

എസ്. ഉഷ, തണൽ

ഇക്കഴിഞ്ഞ 50 വർഷം കൊണ്ട് നമ്മുടെ കാർഷികരീതികളിലും ഭക്ഷണകാര്യങ്ങളിലും വന്ന മാറ്റം ശ്രദ്ധേയമാണ്. പ്രധാനമായും നാലു വിളകളെ ആശ്രയിച്ചാണ് ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷ - നെല്ല്, ഗോതമ്പ്, ചോളം, ഉരുളക്കിഴങ്ങ്. കണക്കുകൾ കാണിക്കുന്നത് നമുക്ക് ആവശ്യമുള്ളതിന്റെ രണ്ടിരട്ടിയെങ്കിലും ഭക്ഷണം ലോകത്ത് ഉത്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു എന്നാണ്. ഇന്ത്യയിലെ സ്ഥിതിയും വ്യത്യസ്തമല്ല. 2012-ൽ ഏകദേശം 230 ദശലക്ഷം ടൺ അരിയും ഗോതമ്പും ഇന്ത്യ ഉത്പാദിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ 300 ദശലക്ഷം ആളുകൾ ഇന്ത്യയിൽ പട്ടിണി കിടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമുക്കാവശ്യമുള്ള ഭക്ഷ്യ എണ്ണയുടെയും പയറിന്റെയും ഇറക്കുമതി കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അടുത്ത കാലത്തായി സംസ്ക്കരിച്ച ഭക്ഷ്യോത്പന്നങ്ങളുടെ ഇറക്കുമതിയും അധികരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇന്ത്യ സ്വതന്ത്രയായ കാലം മുതൽ ഭരണാധികാരികൾ ശ്രദ്ധവച്ചിരുന്നൊരു കാര്യം ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയെ പറ്റിയാണ്. ഇന്ത്യയുടെ പ്രഥമ പ്രധാനമന്ത്രിയായ ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. 'ഭക്ഷണം ഇറക്കുമതി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന് രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരിക്കുക അസാദ്ധ്യം!'. അദ്ദേഹം ഭക്ഷ്യസ്വയം പര്യാപ്തതയെക്കുറിച്ചായിരുന്നു സ്വപ്നം കണ്ടിരുന്നത്. ഇന്നത്തെ സാഹചര്യങ്ങൾ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ ഇന്ത്യ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭക്ഷണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ സ്വയം പര്യാപ്തത കൈവരിച്ചുവോ? ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയുടെ കാര്യത്തിൽ ഇന്ത്യ എവിടെ എത്തിനിൽക്കുന്നു? പട്ടിണിയുടെ മാനദണ്ഡം(Hunger Index) വച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ലോകരാജ്യങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇന്ത്യ വളരെ മോശപ്പെട്ട നിലയിലാണിന്ന്.

ഉത്പാദനവർദ്ധന

ഏറെ വിവാദം സൃഷ്ടിച്ച ഹരിതവിപ്ലവം അതിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ നടപ്പിലാക്കിയത് പഞ്ചാബ്, ഹരിയാന, പടിഞ്ഞാറൻ ഉത്തർപ്രദേശ് എന്നിവിടങ്ങളിലാണ്. അവിടെ തനതായുണ്ടായിരുന്ന വിളകളും കാർഷികരീതികളും പൂർണ്ണമായും മാറ്റിയാണ് ഈ പ്രദേശങ്ങൾ അരിയും, ഗോതമ്പും മാത്രം കൃഷി ചെയ്യുന്ന, രാജ്യത്തിന് ഭക്ഷണം നല്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളായി മാറിയത്. പുരോഗതിയുടെ ചിഹ്നമായി അക്കാലത്ത് പരസ്യങ്ങളിൽ വന്നിരുന്നത് ട്രാക്ടറോടിക്കുന്ന പഞ്ചാബിലെ കർഷകരുടെ മുഖങ്ങളാണ്. ഇന്ന് ഈ പ്രദേശങ്ങൾ നിലനിൽപ്പിനായി കഠിനശ്രമം നടത്തുകയാണ്. രാസവളങ്ങളുടേയും, രാസകീടനാശിനികളുടെയും അവശിഷ്ങ്ങളാൽ ഈ പ്രദേശങ്ങൾ മുഴുവനും ജീവിയ്ക്കാൻ പറ്റാത്ത സ്ഥലങ്ങളായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഭൂഗർഭജലം ഊറ്റിയെടുത്തുള്ള കൃഷി ജലക്ഷാമത്തിനും ഇടയാക്കിയിരിക്കുന്നു. മണ്ണിന്റെ സ്വഭാവം മാറി, ഇതൊക്കെ സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഭക്ഷണമുത്പാദിപ്പിച്ച പഞ്ചാബിലെ ഒരു കർഷകന്റെ ശരാശരി മാസവരുമാനം വെറും 3000 രൂപ മാത്രമാണ്.

ഹരിയാനയിൽ കഴിഞ്ഞ പത്തു വർഷങ്ങളായി റിയൽ എസ്റ്റേറ്റ് മാഫിയ തമ്പ ▶

ഫോട്ടോ/വി. എം. സാദിക്കലി
കൂട് • 2013
7

കവർ സ്റ്റോറി കൃഷി എന്ന കല

ടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. കൃഷിഭൂമിയുടെ മുന്നിലൊന്ന് റിയൽ എസ്റ്റേറ്റിനായി മാറ്റപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. ഉത്തർപ്രദേശിലെ 23,000 ഗ്രാമങ്ങൾ ഹൈവേ വികസനത്തിനായി സർക്കാർ കുടിയൊഴിപ്പിക്കുകയാണ്. ഇന്ത്യയിലെ പട്ടിണി കിടക്കുന്നവരുടെ എണ്ണം കൂടുമോ അതോ കുറയുമോ? പാർലമെന്റിൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്ന ഭക്ഷ്യസുരക്ഷാ ബിൽ പ്രകാരം ഇന്ത്യയിലെ 70 ശതമാനത്തോളം ആളുകൾക്ക് രണ്ടു രൂപയ്ക്കും മൂന്ന് രൂപയ്ക്കുമെല്ലാം അരിയും ഗോതമ്പും നൽകുമെന്ന് സർക്കാർ പറയുന്നു. ഇത് എങ്ങനെ നടപ്പാക്കും? എവിടെ, ആര് ഇതുണ്ടാക്കും? അതോ ഇന്ത്യ വീണ്ടും അരിയും ഗോതമ്പും ഇറക്കുമതിചെയ്യേണ്ട അവസ്ഥയിലെത്തുമോ?

ഇതിനൊരു മറുപടിയെന്നോണം ഇന്ത്യയുടെ പ്ലാനിംഗ് കമ്മീഷൻ ഒരു പുതിയ പദ്ധതി മുന്നോട്ടു വച്ച് പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇതനുസരിച്ച് ഒരു രണ്ടാം ഹരിതവിപ്ലവം ഇന്ത്യയുടെ കിഴക്കൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. (ബീഹാറിൽ നിന്ന് കേരളത്തിന് അരി തരാമെന്ന് പ്ലാനിംഗ് കമ്മീഷൻ വൈസ് ചെയർമാൻ പറഞ്ഞത് ഓർക്കുമല്ലോ). കാലം മാറിയതുകൊണ്ടും ജനങ്ങളുടെ അറിവു വർദ്ധിച്ചതുകൊണ്ടും ഇപ്പോൾ തന്നെ പലരും ഈ പദ്ധതിയെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഈ പദ്ധതിയുടെ നിലനിൽപിന്റെ സാദ്ധ്യതകളെ പ്പറ്റിയും കർഷകനുണ്ടാകുന്ന പ്രത്യാഘാതങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഈ സംസ്ഥാനങ്ങൾ തന്നെ ആശങ്കയിലാണ്.

കേരളത്തിന്റെ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷ

ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഭക്ഷ്യോത്പാദനവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി ചിന്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നതിന്റെ നല്ലൊരു ഉദാഹരണമാണ് കേരളം. ഇന്ന് കേരളം നേരിടുന്ന ഭക്ഷ്യപ്രതിസന്ധി അത്ര പെട്ടെന്നുണ്ടായതല്ല. ഭൂവിനിയോഗത്തിലും ഉത്പാദനത്തിലും വന്ന പിഴവാണ് നമ്മുടെ പട്ടിണിക്കു കാരണം.

ഇതു പറയുമ്പോൾ കേരളത്തിൽ ഒരു കാലത്തും ഭക്ഷ്യ സ്വയംപര്യാപ്തത ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നു പറയുന്നവരുണ്ട്. എന്നാൽ യാഥാർത്ഥ്യം എന്താണ്? കേരളത്തിൽ ഗോതമ്പുത്പാദിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. നെല്ലുത്പാദനം ഈ പ്രദേശത്തിനു മതിയായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ നാഞ്ചിനാടിനെയും മറ്റു പ്രദേശങ്ങളെയും നമ്മൾ ആശ്രയിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഭക്ഷണമെന്നാൽ അരിയാണെന്ന സമവാക്യം രൂപീകരിക്കുന്നതിനു മുൻപ് എന്തുമാത്രം ഭക്ഷണം കേരളം ഉത്പാദിപ്പിച്ചിരുന്നു? ചക്കയും കപ്പയും മറ്റു കിഴങ്ങുകളും വിവിധ ഇലക്കറികളും എല്ലാം തന്നിരുന്ന ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മ പോലും, നഗരവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കേരളത്തിന് നഷ്ടമാവുകയാണ്.

ഭക്ഷണമെന്നത് ഒരു പൊതു ഓർമ്മയുടെ ഭാഗമാണ്. ഓരോ ഭക്ഷണത്തിന്റെയും ഉത്പാദനരീതികളും മണവും രുചിയുമെല്ലാം ഒരു വ്യക്തിയുടെ മനസ്സിൽ മാത്രമല്ല ഉള്ളത്. ഒരു പ്രദേശത്തിന്റെ, സമൂഹത്തിന്റെ മനസ്സുകളിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഒന്നാണ് ഭക്ഷണബോധം. അത് ചുറ്റുപാടുമുള്ള പ്രകൃതിയുമായും കാലാവസ്ഥയുമായും സംസ്കാരങ്ങളുമായൊക്കെ ബന്ധപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്ന ഒരു കാര്യം കൂടിയാണ്. അതിന്റെ തുടർച്ച അതിനാൽ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷക്ക് അത്യാവശ്യമാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും കാലാവസ്ഥാമാറ്റത്തിന്റെയും കാർഷിക വ്യവസായവൽക്കരണത്തിന്റെയും ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ. കേരളത്തിൽ ഭൂരിഭാഗം സ്ഥലത്തും ഈ തുടർച്ച നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ട യഥാർത്ഥ അരിയുടെ രുചി, കപ്പയുടെ രുചി, ചക്കയും മാങ്ങയും തരുന്ന സുരക്ഷയുടെയും ആനന്ദത്തിന്റെയും രുചി ഇവയെല്ലാം തന്നെ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയുടെ വ്യത്യസ്ത തലങ്ങളാണ്. എന്നാൽ പുതിയ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷാ ബില്ലും ഉത്പാദനത്തെക്കുറിച്ചോ കർഷകനെക്കുറിച്ചോ ഒന്നും പറയുന്നില്ല. ഒരു ഉപഭോക്തൃസംസ്ഥാനമെന്ന നിലയിൽ ഈ ബിൽ കേരളത്തിന് അതിപ്രധാനമാണ്. ഇല്ലെങ്കിൽ വീണ്ടും കേരളം വഴുതിവീഴുക ഭക്ഷണം ഇറക്കുമതി ചെയ്യേണ്ടുന്ന/ഇരക്കേണ്ടുന്ന ഒരു അവസ്ഥയിലേക്കാണ്.

ഓരോ ഭക്ഷണത്തിന്റെയും ഉത്പാദനരീതികളും മണവും രുചിയുമെല്ലാം ഒരു വ്യക്തിയുടെ മനസ്സിൽ മാത്രമല്ല ഉള്ളത്. ഒരു പ്രദേശത്തിന്റെ, സമൂഹത്തിന്റെ മനസ്സുകളിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഒന്നാണ് ഭക്ഷണബോധം.

മാറ്റത്തിന്റെ വഴി

കേരളത്തിലെ ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാർഷികമേഖലയെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്താൻ ഒരു വഴിയേയുള്ളൂ, അത് ജൈവകൃഷിയുടെ വഴിയാണ്. മൂന്നു കാരണങ്ങളാണ് ഇതിനടിസ്ഥാനം. ഒന്ന് - ജൈവകൃഷിയിലൂടെ പ്രകൃതിസുരക്ഷ ഉറപ്പാക്കാൻ കഴിയുന്നു. രണ്ട് - കർഷകന്റെ അന്തസ്സ് കൂടുന്നു. മൂന്ന് - കൃഷി സാമ്പത്തികമായി നന്നാകുന്നു. ഇത് വിശദമാക്കാം. കേരളത്തിലെ ജൈവ കർഷകരെ മാറ്റി നിറുത്തിയാൽ മറ്റു കർഷകരെല്ലാം തന്നെ വിത്തും വളവും കീടനാശിനികളും മാർക്കറ്റിൽ നിന്നു വാങ്ങി കൃഷി ചെയ്യുന്നവരാണ്. സാമ്പത്തികമൂല്യമുള്ള ഒന്നോ രണ്ടോ വിളകൾ മാത്രം കൃഷി ചെയ്യുന്നവരുമാണ്. തുടർച്ചയായ വളപ്രയോഗവും രാസകീടനാശിനികളുടെ ഉപയോഗവും മൂലം മണ്ണും, കൃഷിക്കാധാരമായ ജൈവവൈവിധ്യവും ഏറെക്കുറെ നശിച്ചു കഴിഞ്ഞു. വെള്ളവും മണ്ണും ഇതുകാരണം മലിനമായതായി പഠനങ്ങൾ തന്നെ പറയുന്നു. മണ്ണിന്റെ ഉത്പാദനക്ഷമത കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതുമൂലം കർഷകന് സാമ്പത്തികമായി നഷ്ടമുണ്ടാകുന്നു.

ആധുനിക കൃഷി ചെയ്യുന്ന കർഷകർ വല്ലാത്തൊരു അടിമത്തത്തിലേക്കാണ് വീണിരിക്കുന്നത്. എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും പരാശ്രയരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ഇവരുടെ നില ദയനീയമാണ്. സർക്കാരിന്റെ സബ്സിഡിയില്ലെങ്കിലോ മാർക്കറ്റ് കനിഞ്ഞില്ലെങ്കിലോ ഇവർക്ക് നിലനിൽപ്പില്ല. ഇത് അവരുടെ അഭിമാനത്തെത്തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന കാര്യമാണ്. അന്തസ്സില്ലാത്ത, വരുമാനമില്ലാത്ത പ്രവർത്തി ചെയ്യാൻ ആർക്കാണ് താൽപര്യമുണ്ടാവുക? എന്നാൽ ജൈവകൃഷിയിലേക്ക് തിരിയുന്ന കർഷകർ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ആത്മവിശ്വാസവും താൽപര്യവും കൂടുതലാളുകളെ ഈ മേഖലയിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നതായി കാണാൻ സാധിക്കും. ഒരുപാട് വിദ്യാസമ്പന്നരായ ചെറുപ്പക്കാർ ജൈവകൃഷിയിലേക്കെത്തുന്നത് അവരുടെ ഉള്ളിലുള്ള നന്മയുടെ മാത്രമല്ല അഭിമാനത്തിന്റെ തുടിപ്പു കൊണ്ടുകൂടിയാണ്.

മൂന്നാമതായി, ഇന്നത്തെ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജൈവമാർക്കറ്റ്, കർ

ഫോട്ടോ/ഹരികൃഷ്ണൻ

ഷകർക്ക് പ്രതീക്ഷ നൽകുന്ന ഒന്നാണ്. അദ്ധ്വാനിക്കാൻ തയ്യാറായ ഒരു ജൈവകർഷകന്റെ അടുത്തേക്ക് ഉപഭോക്താക്കളോ, ചെറുകിട ജൈവസംരംഭകരോ എത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നല്ല വില നൽകി ഇവരുടെ കാർഷികോത്പന്നങ്ങൾ വാങ്ങാൻ ഒരു വിഭാഗം ഉപഭോക്താക്കൾ തയ്യാറാകുന്നുണ്ട്. ഇത് ജൈവകർഷകർക്ക് സാമ്പത്തികഭദ്രതയും ഉറപ്പാക്കും. കേരളത്തിന്റെ സാഹചര്യത്തിൽ സംസ്ഥാനത്തൊട്ടാകെ പരന്നു കിടക്കുന്ന ഓരോ ചെറിയ ടൗണിലും ഓരോ ജൈവചന്ത ആരംഭിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. ചുറ്റുപാടുമുള്ള കർഷകരെ സഹായിക്കാൻ ഏറ്റവും നല്ല വഴി ഇതാണ്. ഈ കാലഘട്ടത്തിന് അനുയോജ്യമായ വഴിയും ഇതാണ്. ലോകത്ത് പൊതുവിൽ നടക്കുന്നൊരു ചർച്ച, എങ്ങനെ ഭക്ഷണത്തിന്റെ സഞ്ചാരം കുറയ്ക്കാം എന്നാണ്. പ്രാദേശിക ഉത്പാദനവും പ്രാദേശിക മാർക്കറ്റുകളും ശക്തിപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് വിദഗ്ധർ പറയുന്നത്. കേരളത്തിന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ ഈയൊരു മാറ്റത്തിന് വളരെ അനുകൂലമാണ്. ഉയർന്ന സാക്ഷരത, കീടനാശിനികളെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം, ജനങ്ങൾ നേരിടുന്ന ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങൾ, ഭക്ഷ്യോത്പാദനത്തിന്റെ കുറവ് ഇവയെല്ലാം തന്നെ ഈ സുപ്രധാന മാറ്റത്തിന് സഹായകരമാണ്.

ഭക്ഷ്യപരമാധികാരത്തിലേക്ക്

കേരളത്തിന് ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉണ്ടെന്നും ഇല്ലെന്നും പറയാം. നമ്മുടെ മാർക്കറ്റുകൾ മുഴുവൻ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെക്കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ ഭക്ഷ്യക്ഷാമം എന്ന സംഗതി ഒരു ചരിത്രമായി മാറിയെന്നും തോന്നാം. എന്നാൽ എത്രപേർക്ക് ഈ പൊതു മാർക്കറ്റിൽ നിന്ന് അവനവന്റെ കുടുംബത്തിന് ആവശ്യമുള്ളത്ര ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വാങ്ങാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ചോദിച്ചാൽ അതിന് പെട്ടെന്ന് ഉത്തരം കണ്ടെത്താൻ കഴിയില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും 2008-നു ശേഷം ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ വില കുത്തനെ ഉയരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ. വാങ്ങുന്ന സാധനങ്ങളുടെ ഗുണനിലവാരവും പ്രശ്നമാണ്. മാരക കീടനാശിനികളുടെ അവശിഷ്ടം തൊട്ട് പല കലർപ്പുകളാലും മാർക്കറ്റിൽ കിട്ടുന്ന ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ മുഴുവനുംതന്നെ നമ്മുടെ ആരോഗ്യത്തെ തകരാറിലാക്കുന്നവയാണ്. സർക്കാർ സബ്സിഡിയോടെ നടത്തുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നാണെങ്കിൽപ്പോലും ആവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാൻ കഴിയാത്തവരുണ്ട്. റേഷൻ കടകളിലും ഏറെ അനിശ്ചിതത്വം നിലനിൽക്കുന്നു. പരിമിതമായ സാധനങ്ങളേ ഇവിടെ നിന്ന് ലഭിക്കുകയുള്ളൂ.

ഇതെല്ലാം കാണിക്കുന്നത് കേരളത്തിന് യഥാർത്ഥ ഭക്ഷ്യ സുരക്ഷയില്ല എന്നുതന്നെയാണ്. ആവശ്യമുള്ളതിന്റെ 10-15 ശതമാനം മാത്രം ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന് തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള അവസരം കുറവായിരിക്കും. അടുത്ത

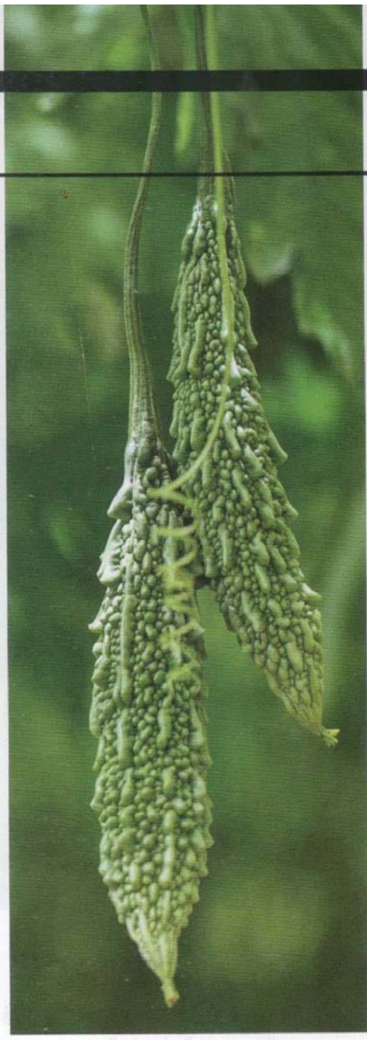

ഫോട്ടോ/നൗഫൽ പതരി

പുതിയ പഠനങ്ങൾ പറയുന്നത് ചെറുകിട കൃഷിയിടങ്ങളാണ് കൂടുതൽ ഉത്പാദനക്ഷമം എന്നാണ്. അഞ്ചു സെന്റിൽ നിന്ന് നാലു പേരടങ്ങുന്ന കുടുംബത്തിനു വേണ്ട പച്ചക്കറി വർഷം മുഴുവൻ ഉത്പാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയും.

കാലത്ത് നടന്നൊരു പഠനം കാണിച്ചത് തമിഴ്നാട്ടിൽ നിന്നു വരുന്ന പച്ചക്കറികളിൽ കേരളത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന പച്ചക്കറികളേക്കാൾ വളരെ കൂടുതൽ കീടനാശിനി അവശിഷ്ടം ഉണ്ട് എന്നാണ്. ഇത് തെളിയിക്കുന്നത് നമ്മുടെ തൊട്ടടുത്ത് വിളയുന്ന ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങളെ മാത്രമേ നമുക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയൂ എന്നാണ്. ഇതിലൂടെ മാത്രമേ ഭക്ഷ്യപരമാധികാരം നമുക്ക് ഉറപ്പാക്കാനാകൂ. ഇതുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ യഥാർത്ഥ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷ ഒരു പ്രദേശത്തിനു ലഭിക്കൂ. കൃഷി ചെയ്യാനും നിലനിൽക്കാനും വേണ്ട സംവിധാനങ്ങൾ ഒരുക്കിയാൽ മാത്രമേ ഈ അവസ്ഥ സംജാതമാകൂ. ഇത് ഒരുക്കുന്നതിൽ സർക്കാരിനു മാത്രമല്ല സംഘടനകൾക്കും, വിദേശമലയാളികൾക്കും, സ്ഥാപനങ്ങൾക്കുമെല്ലാം വലിയ ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ട്.

യഥാർത്ഥ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷ ലഭിക്കണമെങ്കിൽ നമുക്കു വേണ്ട ഭക്ഷണം അതാതുകാലത്ത് ഉത്പാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയണം. കേരളം പോലെ ഇത്ര മഴയും സൂര്യപ്രകാശവും ജൈവവൈവിധ്യവും ഉള്ള ഒരു പ്രദേശത്തിന് ഇത് സാധിച്ചെടുക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. പുതിയ പഠനങ്ങൾ പറയുന്നത് ചെറുകിട കൃഷിയിടങ്ങളാണ് കൂടുതൽ ഉത്പാദനക്ഷമം എന്നാണ്. അഞ്ചു സെന്റിൽ നിന്ന് നാലു പേരടങ്ങുന്ന കുടുംബത്തിനു വേണ്ട പച്ചക്കറി വർഷം മുഴുവൻ ഉത്പാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് തിരുവനന്തപുരം ജില്ലയിലെ ഒരു കർഷകൻ കാണിച്ചു തന്നത് ഓർത്തുപോകുകയാണ്.

എന്തുകൊണ്ട് ജൈവകൃഷി?

1978-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെ പേര് 'എണ്ണ തിന്നുന്നു' എന്നായിരുന്നു. 1973-ൽ ലോകത്തുണ്ടായ എണ്ണ പ്രതിസന്ധിയെ തുടർന്ന് നടന്ന പഠനമാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന് ആധാരമായത്. നമ്മുടെ ആഹാരവ്യവസ്ഥ എത്രമാത്രം പെട്രോളിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണ് ഇതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നത്, പ്രത്യേകിച്ചും വികസിത രാജ്യങ്ങളിൽ. 2000 ആയപ്പോഴേക്കും ഈ ആശ്രിതത്വം ലോകത്ത് മുഴുവനുമായി. 1978-ൽ നിന്ന് നമ്മൾ ഒരു പാഠവും ഉൾക്കൊണ്ടില്ല എന്നർത്ഥം. ഇന്ന് ലോകത്തുള്ള ആഹാരവ്യവസ്ഥ (തീരെ അവികസിത പ്രദേശങ്ങളൊഴികെ) പൂർണ്ണമായും പെട്രോളിനെ ആശ്രയിച്ചാണ് നിലനിൽക്കുന്നത്. തീർത്തും പുനർനിർമ്മിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു വിഭവത്തെ ആശ്രയിച്ച് എഴുന്നൂറു കോടി ജനങ്ങളുടെ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നാലോചിച്ച് നോക്കുക.

ഇതിന് മറ്റൊരുവശം കൂടിയുണ്ട്. ഇന്നു നമ്മൾ നേരിടുന്ന വലിയൊരു പ്രതിസന്ധി കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനമാണ്. ഭൂമിയുടെ ചൂട് കൂടുന്നു. ഇതെങ്ങനെ സംഭവിച്ചുവെന്ന് ഏറെക്കുറെ എല്ലാവർക്കുമറിയാം. എന്നാൽ ഇതിലേറ്റവും പ്രധാനം കാലാവസ്ഥാ മാറ്റത്തിൽ കൃഷിയുടെ പങ്ക് എന്തെന്ന് അറിയുകയാണ്. ഇന്ന് കൃഷിയിലെ പ്രധാന ഘടകങ്ങളായ രാസവള-കീടനാശിനി നിർമ്മാണം പെട്രോളിനെയും പ്രകൃതിവാതകത്തെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ ജലസേചനം, നടീൽ, കൊയ്ത്ത്, ഭക്ഷ്യസംസ്ക്കരണം, വിതരണം, പാക്കേജിംഗ് ഇവക്കെല്ലാം തന്നെ പെട്രോൾ കൂടിയേ തീരൂ എന്ന അവസ്ഥയാണ്. ഇത്തരത്തിൽ പെട്രോളിയം ധാരാളമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ കൃഷി സ്വാഭാവികമായും ഹരിതഗൃഹവാതകങ്ങൾ പുറത്തുവിടുന്നതിന് കാരണമാകുന്നു. ഏകദേശം 25 ശതമാനത്തോളം ഹരിതഗൃഹവാതകങ്ങൾ കൃഷിയിൽ നിന്നു പുറത്തു വരുന്നു എന്നാണ് കണക്ക്. മറുവശത്ത് ഇതുമൂലമുണ്ടാകുന്ന കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനം കൃഷിക്ക് വലിയ തിരിച്ചടി ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പരിസ്ഥിതിനാശം, ജലദൗർലഭ്യം, വെള്ളപ്പൊക്കം, മണ്ണൊലിപ്പ്, കീട-

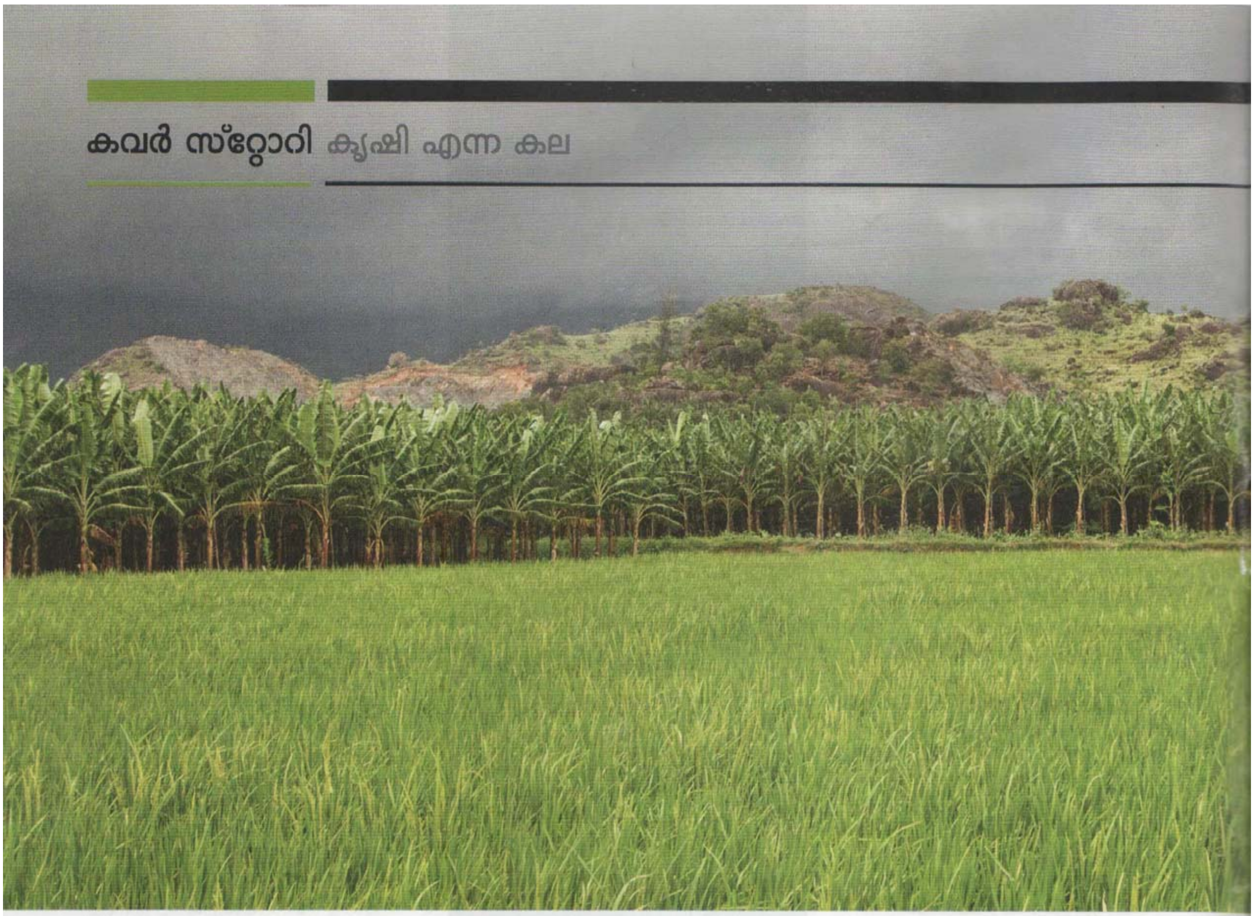

ഫോട്ടോ/ഹരികൃഷ്ണൻ

രോഗാക്രമണം തുടങ്ങിയ പ്രശ്നങ്ങൾ നമ്മുടെ ഭക്ഷ്യരക്ഷയ്ക്കിന്നൊരു ഭീഷണിയാണ്. പാരിസ്ഥിതിക തകർച്ചയും പെട്രോളിന്റെ ലഭ്യതക്കുറവും ഒത്തുചേർന്ന് ഭാവിയിൽ ഒരു വലിയ ഭക്ഷ്യപ്രതിസന്ധി തന്നെ സംജാതമായേക്കാം. ഇതിനൊരു പരിഹാരം ജൈവകൃഷി മാത്രമാണ്. പുനരുജ്ജീവന ശേഷിയുള്ള വിഭവങ്ങളിന്മേലുള്ള ആശ്രിതത്വമാണ്.

വിത്തിൻമേലുള്ള പരമാധികാരം

ഒരു പ്രദേശത്തിന്റെ കൃഷി അടിമുടി മാറ്റപ്പെടുമ്പോൾ വിത്തുകൾക്കും നാശമുണ്ടാകുന്നു. കർഷകരുടെ കൈകളിലൂടെ, തലമുറകളിലൂടെ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടു വന്ന വിത്തിന്റെ നാശം ഒരു ദേശത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പുതന്നെ അപകടത്തിലാക്കിയേക്കാം. കഴിഞ്ഞ കുറേ വർഷങ്ങളായി ഇന്ത്യയിൽ നടക്കുന്ന കർഷക ആത്മഹത്യകൾ പരിശോധിച്ചാൽ വിത്തിന്മേൽ കർഷകന്റെ നിയന്ത്രണം നഷ്ടപ്പെട്ടതിന്റെ ഒരു ചിത്രം കാണാൻ കഴിയും. വിത്തുകൾ കയ്യിലുള്ള കർഷകൻ നിരാശയിലേക്ക് വീഴാറില്ലെന്ന് ചരിത്രം പറയുന്നു.

ഇതു പറയുമ്പോൾ കേരളത്തിന്റെ അവസ്ഥ, പ്രത്യേകിച്ചും ഭക്ഷ്യവിളകളുടെ വിത്തുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ ദയനീയമാണെന്ന് കൂടി പറയേണ്ടി വരും. ഹരിതവിപ്ലവം ഉണ്ടാക്കിയ പാരിസ്ഥിതിക ദുരന്തത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനം വിത്തുകളുടെ നാശമാണ്. ഒരു ലക്ഷത്തോളമുണ്ടായിരുന്ന നാടൻ നെൽവിത്തുകൾ ഇന്ന് നാമമാത്രമായി ചുരുങ്ങിയത് കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കാനാ

കേരളത്തിൽതന്നെ മൂവായിരത്തിലധികമുണ്ടായിരുന്ന നെൽവിത്തുകളിൽ ഇന്ന് കണ്ടെത്താൻ കഴിയുന്നത് നൂറോളം എണ്ണമാണ്. ഈ നാശം കൃഷിയുടെ മാത്രമല്ല കർഷകന്റെയും നിലനിൽപ്പിനെത്തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു.

കില്ല. കേരളത്തിൽതന്നെ മൂവായിരത്തിലധികമുണ്ടായിരുന്ന നെൽവിത്തുകളിൽ ഇന്ന് കണ്ടെത്താൻ കഴിയുന്നത് കഷ്ടിച്ച് നൂറോളം എണ്ണമാണ്. ഇത് കേരളത്തിൽ മാത്രമല്ല, ഇന്ത്യയിലെ മറ്റ് സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഏഷ്യയിൽ തന്നെയും കാർഷിക വൈവിധ്യത്തിനേൽപ്പിച്ച ആഘാതം പഠനവിഷമാക്കേണ്ടതാണ്. ഈ നാശം കൃഷിയുടെ മാത്രമല്ല കർഷകന്റെയും നിലനിൽപ്പിനെത്തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു.

ആഗോളവൽക്കരണകാലത്ത് വിത്തുകളുടെ നാശത്തിന്റെ വേഗതയും വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുൻകാലങ്ങളിൽ സംഭവിച്ചതിനേക്കാൾ കഠിനമാണ് ആധുനിക കാലത്തെ നാശത്തിന്റെ രീതികൾ. കാർഷിക-രാസവ്യവസായികളാണ് ഇതിനു ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്നത്. ഒരു ഉദാഹരണം മാത്രം പറയാം. പരുത്തി കർഷകർ എല്ലാക്കാലത്തും അധികാരവടംവലിയിൽ കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരാണ്. ഇന്ത്യയിലെ പരുത്തി കർഷകരുടെ കയ്യിൽ ഒരു കാലത്ത് അയ്യായിരത്തിലധികം പരുത്തി വിത്തിനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. തൊണ്ണൂറുകളിൽ ഹൈബ്രിഡ് വിത്തുകളുടെ വരവോടെ ഇവ അപ്രത്യക്ഷമാകാൻ തുടങ്ങി. 1998 മുതൽ അനധികൃതമായും 2002 മുതൽ സർക്കാരിന്റെ അനുമതിയോടെയും ജനിതകമാറ്റം വരുത്തിയ ബി.ടി പരുത്തിക്കൃഷി വ്യാപിപ്പിക്കാൻ അമേരിക്കൻ കമ്പനിയായ മൊൺസാന്റോയും ഇന്ത്യൻ കമ്പനിയായ മഹികോയും ഒത്തു ചേർന്ന് ശ്രമമാരംഭിച്ചു. വെറും പത്തു വർഷം കൊണ്ട് പരുത്തിക്കർഷകന്റെ വിത്തിന്മേലുള്ള പരമാധികാരം നഷ്ടപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. ഇന്ന് കർഷകന് കൃഷി ചെയ്യണമെങ്കിൽ പരുത്തി വിത്തിനായി മൊൺസാന്റോ-മഹികോ കമ്പനികളെ ആശ്രയിച്ചേ പറ്റൂ. സർക്കാരിനെ സ്വാധീനിച്ച് മറ്റു പരുത്തി വിത്തുകളെല്ലാം മാർക്കറ്റിൽ നിന്നും നമ്മുടെ കാർഷികഗവേഷണ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നും തുടച്ചു നീക്കാൻ മൊൺസാന്റോക്ക് കഴിഞ്ഞു. ഇന്ന് ആന്ധ്ര, മഹാരാഷ്ട്ര സർക്കാരുകൾ തന്നെ ഈ അവസ്ഥയിൽ വേവലാതി പൂണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് പോലും കർഷകനു വേണ്ട വിത്ത് കൊടുക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഈ ദുരവസ്ഥയിലേക്ക് മറ്റു പ്രധാന വിളകളെയും കർഷകനെയും എത്തിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ വിവിധ വൻകിട വിത്തു കമ്പനികൾ ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

നെൽവിത്തുകളുടെ സംരക്ഷണം

ഇന്ത്യയുടെ നെൽവിത്തുകളെക്കുറിച്ച് ശാസ്ത്രീയമായി പഠിച്ചത് ഡോ. റിച്ചാറിയ എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞനാണ്. ഇന്ത്യയിലെ നെല്ലറയായ ഛത്തീസ്ഗഡ് ഒറീസ്സാ പ്രദേശത്തായിരുന്നു അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധ

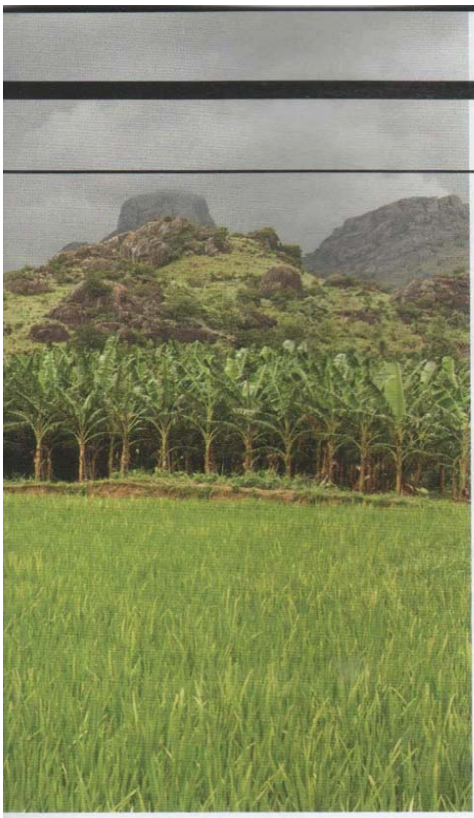

കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നത്. പത്തൊൻപതിനായിരത്തോളം നെൽവിത്തുകളാണ് ഈ പ്രദേശത്തു നിന്നു മാത്രം അദ്ദേഹം ശേഖരിച്ചത്. ഒടുവിലത് റായ്പൂരിലെ കാർഷിക സർവകലാശാലയിലെത്തി. പത്തു വർഷം മുൻപ് ഈ വിത്തുകളുടെമേൽ അവകാശം സ്ഥാപിക്കാനായി സ്വിറ്റ്സർലന്റ് ആസ്ഥാനമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സിൻജന്റ എന്ന കമ്പനി സമ്മർദ്ദം ചെലുത്താൻ തുടങ്ങി. രസകരമായിരുന്നു ഇവരുടെ വാദം. നെല്ലിലെ ജീനുകളെക്കുറിച്ച് (പാരമ്പര്യസ്വഭാവം കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്ന കണങ്ങൾ) അവർ ഗവേഷണം നടത്തിയെന്നും അവയെ തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്തുവെന്നും അതിനാൽ നെല്ലിന്മേൽ അവർക്കാണ് അവകാശം എന്നുമായിരുന്നു വാദം. കൂടാതെ ഇതിനകം ജനിതക പരിവർത്തന പ്രക്രിയയിലൂടെ അവർ പുതിയ നെൽവിത്തുകൾ ഉണ്ടാക്കാനുള്ള ഗവേഷണം തുടങ്ങുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സുവർണ്ണനെല്ല് അഥവാ ഗോൾഡൻ റൈസ് എന്ന പേരിൽ ഒരു ജി.എം. (ജനറ്റിക്കലി മോഡിഫൈഡ് അഥവാ ജനിതകമാറ്റം വരുത്തിയ) വിത്ത് ഏഷ്യയിലെ കൃഷിയിടങ്ങളിൽ ഇറക്കാനായി കഴിഞ്ഞ പത്തു വർഷങ്ങളായി അവർ കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിക്കുകയാണ്.

ഇക്കാലത്ത് കച്ചവടത്തിന്റെ വഴികൾ വ്യത്യസ്തമാണ്. ധാർമ്മികതയുടെ യാതൊരു അടയാളവും ബാക്കിവക്കാത്ത വൻകിട കച്ചവടക്കമ്പനികൾ സർക്കാരുകളുടെ നയങ്ങളെ തിരുത്തിക്കൊണ്ടാണ് മുന്നേറുന്നത്. ഉത്പന്നത്തിന്റെ ഗുണത്തിലൂടെ മാർക്കറ്റ് പിടിച്ചടക്കുന്ന പഴയ തന്ത്രങ്ങൾ മാറിക്കഴിഞ്ഞു.

2004-ൽ ലോകഭക്ഷ്യസംഘടനയെത്തന്നെ കൂട്ടുപിടിച്ച് സിൻജന്റ എന്ന ബഹുരാഷ്ട്ര കമ്പനി രണ്ടാം അന്താരാഷ്ട്ര നെൽവർഷം ആഘോഷിച്ചു. ഗോൾഡൻ നെല്ലിനെക്കുറിച്ചു പ്രബന്ധങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു. ഏഷ്യയിലെ കർഷകർ ഈ പരിപാടിയിൽ ക്ഷണിതാക്കൾ പോലുമായിരുന്നില്ല. ഇതിനെതിരെ ഏഷ്യയിലെ കർഷകർ ശക്തമായി തന്നെ പ്രതികരിച്ചു. ഫിലിപ്പീൻസിലെയും ബംഗ്ലാദേശിലെയും ഇന്ത്യയിലെയും തായ്ലന്റിലെയും കർഷകരും വിവിധ സംഘടനകളും ചേർന്ന് നെല്ല് തങ്ങളുടെ ജീവനാണെന്നും അത് ഏഷ്യയുടെ പൈതൃകമാണെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇന്ത്യയിൽ ഒരു ശില്പശാല സംഘടിപ്പിക്കാൻ തണൽ മുൻകയ്യെടുക്കുകയും ഒരുപാടാളുകൾ അതുമായി സഹകരിക്കുകയും ചെയ്തു. കൊച്ചിയിലെ കുമ്പളങ്ങിയിൽ വച്ചായിരുന്നു ഈ ശില്പശാല നടന്നത്. പത്തോളം സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നായി കർഷകരും വിത്ത് സംരക്ഷകരും വിദഗ്ധരും പങ്കെടുത്ത ഈ ശില്പശാല ഇന്ത്യയിലെ പാരമ്പര്യവിത്തിനങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുമെന്നും നെൽകൃഷി പ്രകൃതിസൗഹൃദപരമാക്കുമെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടാണ് പിരിഞ്ഞത്. 'നമ്മുടെ നെൽകൃഷി നമുക്കു തന്നെ സംരക്ഷിക്കാം' എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് അന്നാരംഭിച്ച സേവ് അവർ റൈസ് ക്യാംപെയ്ൻ ഇന്ന് അഞ്ചോളം സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ശക്തമാണ്. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി കേരളത്തിലടക്കം എണ്ണൂറോളം നെൽവിത്തുകൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നു.

ആയിരക്കണക്കിന് കർഷകർ, പ്രത്യേകിച്ചും ചെറുപ്പക്കാർ ജൈവകൃഷിയിലേക്ക് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സംസ്ഥാനം കൂടിയാണ് കേരളം. കേരളത്തിന്റെ ഭാവിസുരക്ഷ ഈ കർഷകരുടെ കൈകളിലാണുള്ളത്.

ഇതുപോലെ ദേശീയതലത്തിൽ മറ്റൊരു കൂട്ടായ്മയും രൂപപ്പെട്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്. ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയുടെ പേരിൽ നെല്ലും ഗോതമ്പും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പുറംതള്ളപ്പെട്ട ചെറുധാന്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാനായി വളർന്നുവന്ന ഈ കൂട്ടായ്മ ഇന്ത്യയിലെ വരണ്ട പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇന്ന് സജീവമാണ്. ഈ കൂട്ടായ്മക്ക് സർക്കാരിന്റെ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷാ ബില്ലിനെ അല്പമെങ്കിലും സ്വാധീനിക്കാനായി എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഇനി മുതൽ റേഷൻകടകളിലൂടെ അരിയും ഗോതമ്പും മാത്രമല്ല റാഗിയും പാവപ്പെട്ടവർക്ക് ലഭിക്കും.

കാർഷിക വികസനത്തിന് അഗ്രോ ഇക്കോളജി

2010-ലും 2011-ലും അന്താരാഷ്ട്ര തലത്തിൽ രണ്ടു റിപ്പോർട്ടുകൾ പുറത്തിറങ്ങി. നാന്നൂറോളം ശാസ്ത്രജ്ഞർ അഞ്ചു വർഷം തുടർച്ചയായി ലോകത്തിലെ കാർഷിക മേഖലയെക്കുറിച്ച് നടത്തിയ പഠനത്തിൽ നിന്ന് അവരെത്തിച്ചേർന്നത്, കാലങ്ങളായി കാർഷിക പരിസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുകയും പരീക്ഷണം നടത്തുകയും ചെയ്ത 'ആധുനിക ജൈവകൃഷി വിദഗ്ധർ' പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിലേക്കുതന്നെയാണ്. ആൽബർട്ട് ഹൊവാർഡ്, മസനോബു ഫുക്കുവോക്ക, ബിൽ മോളിസൺ, ഭാസ്കർ സാവെ, നമ്മാൾവർ, സുഭാഷ് പലേക്കർ, വന്ദനശിവ തുടങ്ങിയ പ്രഗത്ഭരായ വ്യക്തികൾ മുമ്പോട്ടുവച്ച വിവിധ ആശയങ്ങളെ ഊട്ടിയുറപ്പിക്കുന്നതാണീ റിപ്പോർട്ട്. മണ്ണിനെയും വിത്തുകളെയും നന്നാക്കുന്ന, വെള്ളവും ഊർജ്ജവും കാര്യക്ഷമമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന, കർഷകരുടെ ആത്മവിശ്വാസവും വരുമാനവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ജൈവ കാർഷിക രീതികൾ ഭക്ഷ്യ ഉത്പാദനത്തെ രണ്ടോ മൂന്നോ ഇരട്ടി വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ കണ്ടെത്തൽ. കാർഷികവ്യവസായ മുതലാളിമാർക്ക് ഈ അഭിപ്രായത്തോട് യോജിപ്പില്ലെങ്കിലും ഐക്യരാഷ്ട്രസഭ ഈ റിപ്പോർട്ട് അംഗീകരിക്കുകയും ലോകരാജ്യങ്ങൾ ഇത് ചർച്ച ചെയ്യണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.

അതുപോലെതന്നെ സുപ്രധാനമായൊരു റിപ്പോർട്ടാണ് ലോകഭക്ഷ്യ സംഘടനയിലെ ഭക്ഷ്യാവകാശ കമ്മീഷണറായ ഡോ. ഒലിവർ ഡീ ഷൂട്ടർ 2011-ൽ സമർപ്പിച്ചത്. ഏഷ്യൻ-ആഫ്രിക്കൻ, ലാറ്റിനമേരിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന വ്യത്യസ്ത തരം (സർക്കാർ-സർക്കാരിതര) കാർഷിക പദ്ധതികൾ പരിശോധിച്ചതിനു ശേഷമാണ് ഈ റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കിയത്. ചുരുക്കത്തിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നത് അഗ്രോ ഇക്കോളജി അഥവാ കാർഷിക പരിസ്ഥിതി സമീപനത്തിലൂടെ മാത്രമേ സുസ്ഥിരതയും ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയും ഉറപ്പാക്കാനാവൂ. ഇതിനായി കർഷകരും കാർഷിക ശാസ്ത്രജ്ഞരും പരിസ്ഥിതി ശാസ്ത്രജ്ഞരും ഒരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കണമെന്നാണ് നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. വികസ്വര-അവികസിത രാജ്യങ്ങളുടെ കാർഷിക നയങ്ങൾ ഈ സമീപനത്തിലേക്ക് മാറണം എന്നാണ് ഒലിവർ ഡി ഷൂട്ടർ പറയുന്നത്. പല സർക്കാരുകളും അദ്ദേഹത്തെ തങ്ങളുടെ കാർഷിക നയരൂപീകരണത്തിൽ സഹായിക്കാനായി ക്ഷണിക്കുമ്പോഴും ഇന്ത്യയിലെ കൃഷി മന്ത്രാലയത്തിനോ കാർഷിക ആസൂത്രണ വിദഗ്ധർക്കോ ഈ റിപ്പോർട്ടിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലായിട്ടില്ല.

ഔദ്യോഗികമായി ഒരു ജൈവകൃഷി നയം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട സംസ്ഥാനമാണ് കേരളം. ആയിരക്കണക്കിന് കർഷകർ, പ്രത്യേകിച്ചും ചെറുപ്പക്കാർ ജൈവകൃഷിയിലേക്ക് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സംസ്ഥാനം കൂടിയാണ് നമ്മുടേത്. കേരളത്തിന്റെ ഭാവിസുരക്ഷ ഈ കർഷകരുടെ കൈകളിലാണുള്ളത്. ●

Article by S Usha in Magazine Koodu about food sovereignty

எல்லுச்சாமி கார்த்திக்

அடடே!

தன் மகளின் திருமணத்திற்கு வந்த விவசாயிகளுக்கு, தாம்பூலப் பையில் விதை நெல்லை போட்டுக் கொடுத்து அசத்தி இருக்கிறார் ஒரு விவசாயி

தேங்காய், பழம், குங்குமச் சிமிழ் என்று திருமண தாம்பூலப் பையில் போட்டுக் கொடுப்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால், மிகவும் வித்தியாசமாக திருவாரூர் - திருக்குவளையைச் சேர்ந்த இலட்சுமணன் என்ற விவசாயி, அண்மையில் நடைபெற்ற தன மகளின் திருமண விழாவிற்கு வந்திருந்த விவசாயிகளுக்கு தாம்பூலமாக விதை நெல் வழங்கி அசத்தியிருக்கிறார்.

இதுபற்றி இலட்சுமணன் கூறும்போது "நமது நெல்லைக் காப்போம்" என்ற இயக்கத்தின் சார்பில் நடத்தப்பட்ட விவசாயிகள் விழிப்புணர்வுக் கூட்டத்தில் பாரம்பரிய நெல்மணிகளின் சிறப்பைப் பற்றி எடுத்துக் கூறியிருந்தனர். இக்கூட்டத்தில் நானும் பங்குபெற்றிருந்தேன்.

அதன் பின்னர் நானும் பாரம்பரிய நெல்லைப் பற்றிய விழிப்புணர்வை விவசாயிகளிடம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று விரும்பினேன். வழக்கமாக ஜூன் மாதம் 12-ஆம் தேதியன்றுதான் மேட்டூர் அணையிலிருந்து, விவசாயத்துக்காக நீர் திறந்து விடுவர். அதனால் அன்று விதை நெல்லை வழங்கினால் விவசாயிகள் பயனடைவர் என்ற நோக்கத்துடன் அதே தேதியில் (12/06/13) நடைபெறவிருந்த என் மகளின் திருமண விழாவில் பங்குபெறும் விவசாயிகளுக்கு பாரம்பரிய நெல் விதைகளை தாம்பூலப் பையில் போட்டு வழங்க முடிவு செய்தேன்.

அதன்படி தாம்பூலத்திற்காக சுமார் 2,000 கிலோ பாரம்பரிய நெல் மணிகளை 22,000 ரூபாய்க்கு, 'நமது நெல்லைக் காப்போம்' இயக்கத்திடமிருந்து பெற்று, ஒவ்வொரு தாம்பூலப் பையிலும் 2 கிலோ வீதம் விதை நெல்லை பைகளில் அடைத்து, திருமண விழாவில் பங்குபெற்ற சுமார் 900 விவசாயிகளுக்கு வழங்கினேன்" என்கிறார், விவசாய இலட்சுமணன்.

"இலட்சுமணன் வழங்கியுள்ள நெல்மணிகள் அனைத்தும் எந்த விதமான இயற்கைச் சூழலையும் தாங்கி வளரக் கூடியவை. மேலும் விதைக்கும் நேரத்தில் மட்டும் மழை இருந்தால் போதும், இந்தப் பாரம்பரிய விதைகள் முளைத்து விடும். அதுமட்டுமல்லாது, ஒரு ஏக்கருக்கு ஒற்றை நாற்று நடவு முறையைப் பின்பற்றி பயிரிடுவதற்கு 2 கிலோ விதை நெல்லே போதுமானது" என்கிறார், 'நமது நெல்லைக் காப்போம்' இயக்கத்தின் மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் ஜெயராமன்.

இந்தத் திருமண விழாவில் சடங்குகள் அனைத்தையும் தமிழ் மொழியில் நடத்தியது குறிப்பிடத்தக்கது.

11 ஜூலை 2013 ● புதிய தலைமுறை 41

Traditional paddy seed distributed during marriage function in Tamil Nadu

സെയ്തിന്റെ മാവിൻത്തോട്ടം

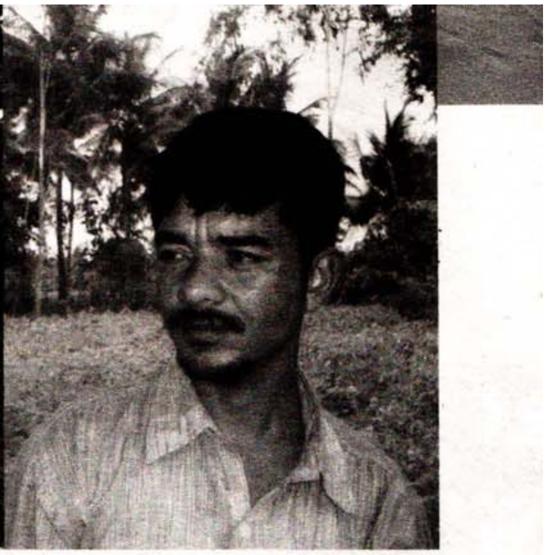

സെയ്ത് ഘനിഖാൻ

കൃഷിയിടത്തെ മ്യൂസിയമാക്കിയ ഒരാൾ

600 ൽ പരം നെൽവിത്തുകളും 120 ഇനം മാവുകളും മറ്റനേകം അപൂർവ്വ കൃഷിയിനങ്ങളും സംരക്ഷിക്കുന്ന കർണ്ണാടകയിലെ അഭ്യസ്തവിദ്യനായ ചെറുപ്പക്കാരനെ കുറിച്ച്.....

എഡിറ്റോറിയൽ ഡെസ്ക്

കർണ്ണാടകയിലെ മാണ്ഡ്യ ജില്ലയിൽ കിരുഗാവലു ഗ്രാമത്തിലെ 37 കാരനായ സെയ്ത് ഘനിഖാൻ പഠിച്ചത് മ്യൂസിയോളജിയും അർക്കിയോളജിയും ആണ്. ബിരുദം നേടിയ ശേഷം കുവൈറ്റിൽ ജോലി കിട്ടിയതുമാണ്. എന്നാൽ തന്റെ ജന്മം പ്രവാസത്തിനായും പണമുണ്ടാക്കാനായും പാഴാക്കിക്കളയാനുള്ളതല്ലെന്ന് സെയ്ത് തിരിച്ചറിഞ്ഞു. കുടുംബസ്വത്തായ കുറച്ച് ഭൂമിയുണ്ട്. അതിൽ എങ്ങനെ താൻ പഠിച്ച മ്യൂസിയ നിർമ്മാണം ആവിഷ്കരിക്കാം എന്ന് അയാൾ ചിന്തിച്ചു. ലൈവായ ഒരു ജൈവമ്യൂസിയം പ്രകൃതിയിൽ താൻ സെറ്റ് ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്ന് സെയ്ത് ഇന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. 120 ഇനം മാവുകൾ, 600 ൽപരം നെല്ലിനങ്ങൾ, വൈവിധ്യമാർന്ന 15 തരം ചെറുധാന്യങ്ങൾ, പലതരം ചുരങ്ങ- മത്തൻ വർഗ്ഗം, പപ്പായ.... ഇങ്ങനെ പോകുന്നു സെയ്തിന്റെ ഉദ്യാനമ്യൂസിയത്തിലെ വിസ്മയങ്ങൾ... മാത്രവുമല്ല കിരുഗാവലുവിലെ തന്റെ പഴയ്വീടിന്റെ തട്ടിൻപുറം ഒരു മ്യൂസിയമാക്കി സന്ദർശകർക്കായി ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട് സെയ്ത്. നെൽവിത്തുകൾ കതിരുകളായി തന്നെ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. സെയ്ത് തന്നെ വരച്ച കാർഷിക ഗ്രാമ്യചിത്രങ്ങൾ ചുവരുകളിൽ ആലേഖനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മണ്ണിൽ താൻ വിളയിക്കുന്ന ഈ അത്യപൂർവ്വ വിത്തുശേഖരത്തെ പുതിയ തലമുറയ്ക്കായി കരുതിവെക്കുകയും അറിവിനായി ശാസ്ത്രീയമായി ഒരുക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു മനുഷ്യൻ! ഓരോ വർഷവും 25,000 രൂപ ചിലവിട്ടുകൊണ്ടാണ് തന്റെ വിത്തുശേഖരത്തെ സംരക്ഷിക്കാൻ മാത്രമായി ഇദ്ദേഹം കൃഷിയിറക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. രാജ്യത്ത് നെൽവിത്തുകളുടെ ശേഖരം ഉള്ള 3 പേരിൽ ഒരാളാണ് ഘനിഖാൻ. 800 ൽപരം വിത്തിനങ്ങളുടെ ശേഖരമുള്ള ദബിൽദേവ്, 650 ൽ പരം വിത്തിനങ്ങളുടെ ശേഖരമുള്ള ഒഡീഷയിലെ സബർമതി എന്നിവരാണ് മറ്റു രണ്ടുപേർ.

പരമ്പരാഗതമായി കിട്ടിയതാണ് ഘനിഖാന് 20 ഏക്കർ കൃഷിയിടം. പരമ്പരാഗതമായി കർഷകരാണ് ഘനിഖാന്റെ കുടുംബം. പത്താംക്ലാസിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ പിതാവ് വാതരോഗം പിടിപെട്ട് കിടപ്പിലായി. മൂത്ത മകൻ എന്ന നിലയ്ക്ക് കൃഷികാര്യങ്ങൾ നോക്കാൻ തുടങ്ങി. ബിരുദപഠനത്തിനിടെ പിതാവ് മരണപ്പെട്ടു. മ്യൂസിയോളജിയിൽ ബിരുദം പൂർത്തിയാക്കിയതിനു ശേഷം അങ്ങനെ മുഴുവൻ സമയ കർഷകനായി. ആയിടയ്ക്ക് കുവൈറ്റിൽ ജോലികിട്ടി. കൃഷിയിടം വിട്ട് പോവേണ്ട എന്ന് തീരുമാനിച്ചു.

സെയ്ത് പിതാവിന്റെ മാതൃക പിൻപറ്റി. തുടക്കത്തിൽ 4 വർഷത്തോളം രാസകൃഷിയാണ് ചെയ്തത്. നെൽപ്പാടങ്ങളിൽ കീടനാശിനി തളിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ടായ അലർജിയും ശാരീരിക അസ്വസ്ഥതകളും ആണ് വഴിമാറ്റത്തിന് നിമിത്തമായത്. ജൈവകൃഷിയെ കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങി. അടുത്തൊന്നും ജൈവകൃഷി ചെയ്യുന്നവരില്ല. പത്രമാധ്യമങ്ങളിൽ ജൈവകൃഷി സംബന്ധിച്ച് വരുന്നത് ശ്രദ്ധിച്ചു. ഒടുവിൽ ജൈവ കർഷകരുടെ കൂട്ടായ്മയായ ബാംഗ്ലൂരിലെ സഹജസമൃദ്ധ എന്ന സംഘടനയിൽഅംഗമായി. 2001 മുതൽ ആ സംഘടനയുമായി ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കുകയാണ്. ഏതെങ്കിലും ജൈവകൃഷിയിടത്തിൽ വെച്ച് കാർഷിക കൂട്ടായ്മ നടത്തുന്നു. വിദഗ്ദ്ധർ വന്ന് ക്ലാസുകൾ എടുക്കുന്നു. അങ്ങനെയാണ് ജൈവകൃഷിരീതികൾ മനസ്സിലാക്കാൻ സെയ്തിന് കഴിഞ്ഞത്.

വെറുതെ ഒരു ഉപജീവനത്തിന് വേണ്ടി കൃഷി ചെയ്യുകയല്ല സെയ്ത്. മണ്ണിനെയും പ്രകൃതിയെയും സ്നേഹിക്കുന്ന അമിതലാഭം ലക്ഷ്യമാക്കാത്ത, പരമ്പരാഗത വിത്തിനങ്ങളും കൃഷിരീതികളും സംരക്ഷിക്കുന്ന വിധത്തിൽ, യഥാർത്ഥ കാർഷിക സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമായി തന്റെ ജീവിതത്തെ നിലനിർത്താനാണ് സെയ്ത് പരിശ്രമിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ സാധാരണ കർഷകരെപ്പോലെ തന്റെ ഉൽപന്നങ്ങൾ വിറ്റ് വരുമാനമുണ്ടാക്കി വെറുതെ ജീവിച്ചുപോകാൻ സെയ്ത തയ്യാറല്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ അന്യം നിന്നുപോവുന്ന പരമ്പരാഗത വിത്തിനങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാനാണ് സെയ്തിന്റെ ശ്രദ്ധയത്രയും കൊടുക്കുന്നത്.

അടുത്തിടെ കോഴിക്കോട് നടന്ന ജൈവകർഷക സംസ്ഥാനസംഗമത്തിൽ പങ്കെടുക്കാനെത്തിയപ്പോഴാണ് സെയ്തിനെ പരിചയപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞത്. കണ്ട് പരിചയപ്പെട്ടപ്പോൾ തന്റെ കൃഷിയിടത്തിലേക്ക് എല്ലാവരെയും ക്ഷണിച്ചു. സെയ്തിന്റെ കൃഷിയിടം സന്ദർശിക്കണമെന്ന് അങ്ങനെ തീരുമാനിച്ചു. ഞങ്ങൾ

തട്ടിൻപുറത്തെ നെൽവിത്തുകളുടെ ഒരു മ്യൂസിയം

ഓരോ വർഷവും 25,000 രൂപ ചിലവിട്ടുകൊണ്ടാണ് തന്റെ വിത്തുശേഖരത്തെ സംരക്ഷിക്കാൻ മാത്രമായി സെയ്ത് ഘനിഖാൻ കൃഷിയിറക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. രാജ്യത്ത ഏറ്റവും കൂടുതൽ നെൽവിത്തുകളുടെ ശേഖരം ഉള്ള 3 പേരിൽ ഒരാളാണ് ഘനിഖാൻ. 800 ൽപരം വിത്തിനങ്ങളുടെ ശേഖരമുള്ള ദബിൽദേവ്, 650 ൽ പരം വിത്തിനങ്ങളുടെ ശേഖരമുള്ള ഒഡീഷയിലെ സബർമതി എന്നിവരാണ് മറ്റു രണ്ടുപേർ.

5 പേരടങ്ങുന്ന ലിറ്റിൽ മാസിക ടീം ഇക്കഴിഞ്ഞ ജൂൺ 1 ന് മാണ്ഡ്യയിലെ കിരുഗാവലു ഗ്രാമത്തിലെത്തി. 120 ഇനം പരമ്പരാഗത മാവിനങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്ന മാന്തോട്ടത്തിലാണ് ഞങ്ങൾ ആദ്യം പ്രവേശിച്ചത്. ഓരോ മാവിലും വ്യത്യസ്തമായ രുചികളുള്ള പഴങ്ങൾ! പേനാക്കത്തിയുമായി ഓരോ മാവിൻചുവട്ടിലൂടെയും നടന്ന് ഓരോ മാമ്പഴ ഇനങ്ങളും പൂളി ഞങ്ങൾക്ക് സെയ്ത് രുചിക്കാൻ തന്നു. മാമ്പഴങ്ങളുടെ തനതായ സ്വാദ് രുചിച്ച ഞങ്ങൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. നാളിതുവരെ രുചിക്കുകയോ കേട്ടുപോലുമില്ലാത്ത വ്യത്യസ്ത രുചികളിലുള്ള മാമ്പഴങ്ങൾ! ഒന്നിന് മുസമ്പിയുടെ അതേ രുചി. മറ്റൊന്നിന് ജീരകത്തിന്റെ രുചി. മറ്റൊന്ന് കണ്ടാൽ തനി ആപ്പിളിന്റെ രൂപം. എല്ലാ മാവുകളുടെയും പഴങ്ങൾ രുചിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും പത്തോളം മാവുകളിലുള്ള മാമ്പഴങ്ങളുടെ രുചി അറിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും വയർ നിറഞ്ഞു.

ദുബായിലേക്ക് ഇക്കഴിഞ്ഞ സീസണിൽ പ്രദർശനത്തിനും വിൽപ്പനയ്ക്കുമായി കുറച്ച് മാമ്പഴങ്ങൾ അയച്ചിരുന്നു. ഒരു കേന്ദ്രസർക്കാർ ഏജൻസി സെയ്തിന്റെ മാവിനങ്ങളെ ഡോക്യുമെന്റ് ചെയ്തുവരികയാണ്. 250 ൽ പരം വർഷം പ്രായമായവയാണ് ഈ മാവുകൾ. ടിപ്പുസുൽത്താൻ ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ശേഖരിച്ച മാവുകളുടെ വിത്തുകൾ സെയ്തിന്റെ പൂർവ്വികരടക്കമുള്ള കർഷകർക്ക് വിതരണം ചെയ്തതാണത്രേ! ടിപ്പുസുൽത്താൻ നിരത്തുകളുടെ ഇരുവശത്തും മാവുകൾ വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചിരുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിലും നിലമ്പൂർ-പെരിന്തൽമണ്ണ റോഡിലും പാലക്കാട്-കോഴിക്കോട് റോഡിലും വളർന്നു നിൽക്കുന്ന വയസ്സൻ മാവുകൾ ടിപ്പുസുൽത്താന്റെ വൃക്ഷസ്നേഹത്തിന്റെ സാക്ഷ്യമാണ്.

മാങ്ങകൾ പഴുത്തുപാകമായി എന്ന് സെയ്ത് മനസ്സിലാക്കുന്നത് പക്ഷികൾ കൂട്ടമായി തന്റെ തോട്ടത്തിലെത്തുമ്പോൾ മാത്രമാണ്. അല്ലാതെ പഴുപ്പിക്കാൻ കൃത്രിമമാർഗ്ഗങ്ങൾ അവലംബിക്കാറില്ല.

600 ൽ പരം പരമ്പരാഗത നെല്ലിനങ്ങൾ കൃഷിചെയ്യുന്നത് അകലം പാലിച്ച് നട്ട മാവിനിടയിൽ തന്നെ. ഓരോ ഇനവും 5 ചതുരശ്ര അടി വീതം സ്ഥലത്ത് കൃഷിചെയ്ത് ആകെ ഒരു ഏക്കർ സ്ഥലത്ത് ഇപ്രകാരം 600 ഇനം നെൽവിത്തുകളും കൃഷിചെയ്യുന്നു. ഏറ്റവും ചെറിയ നെൽവിത്തായ സുഗന്ധിനി, മൂന്ന് കളറിലുള്ളതും അത്യന്തം സുഗന്ധമുള്ളതുമായ തായ്ലാന്റിൽ നിന്നുള്ള തായ്ലന്റ് ജാസ്മിൻ, മൈസൂർ രാജാക്കൻമാർ ഭക്ഷണത്തിന് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന രാജമുടി, ഒറീസയിൽ നിന്നുള്ള റാമിഗലി തുടങ്ങിയ അപൂർവ്വ ഇനം വിത്തിനങ്ങൾ വരുംകാലത്തിന് വേണ്ടി സെയ്ത് പരിരക്ഷിക്കുന്നു. രാജ്യത്തുടനീളം നിരന്തരം സഞ്ചരിച്ചാണ് ഈ നെല്ലിനങ്ങൾ ശേഖരിച്ചത്. വ്യത്യസ്ത മൂപ്പുള്ള ഇവയെല്ലാം ഒന്നിച്ചാണ് നടുന്നത്.

ഫുക്കുവോക്കയെ കുറിച്ചും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജൈവ കൃഷി രീതികൾ കേട്ടിട്ടുണ്ട്; പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തെ വായിച്ചിട്ടില്ല.

വിവിധതരം പച്ചക്കറികളും സെയ്തിന്റെ കൃഷിയിടത്തിൽ ജൈവരീതിയിൽ വിളയിക്കുന്നു. ചുരങ്ങ, കുമ്പളം, പയർ കൂടാതെ നിലക്കടല മറ്റ് ചെറുധാന്യങ്ങൾ..... പപ്പായ, പേരയ്ക്ക അങ്ങനെ നീളുന്നു സെയ്തിന്റെ കൃഷിവിഭവങ്ങൾ.

കൃഷി ലാഭകരമാണോ എന്ന ചോദ്യത്തിനുമുമ്പിൽ സെയ്ത് തന്റെ നിലപാട് വ്യക്തമാക്കുന്നു. തനിക്ക് ലാഭം മാത്രമുണ്ടാക്കാനുള്ള ഒരു തൊഴിൽ അല്ല കൃഷി. ആനന്ദത്തിനും സംതൃപ്തിക്കും കൂടി വേണ്ടിയാണ് തന്റെ കൃഷി. താൻ കൃഷി ആസ്വദിക്കുന്നു. വലിയ ലാഭം കിട്ടുന്നില്ലെങ്കിലും താൻ സംതൃപ്തിയോടെ കുടുംബം പോറ്റുന്നു. എനിക്ക് ബാങ്ക് വായ്പയോ മറ്റ് കടബാധ്യതയോ ഇല്ല. ലാഭമല്ല എന്റെ ലക്ഷ്യം. ഞങ്ങൾക്ക് നല്ല ഭക്ഷണം കഴിക്കാനാവുന്നു. മണ്ണ് രാസവസ്തുക്കൾ കൊണ്ട് മലിനമാക്കുന്നില്ല. "We are stable and comfortable".. സെയ്ത് പറഞ്ഞു നിർത്തി.

(വിലാസം: **Syed Ghanikhan, No. 213/1, K.B. Street, Kiragavalu P.O., Malavalli Taluk, Mandya Dt, Karnataka.
E-mail: muhinuha786@gmail.com
Ph: 08277396277, 09901713351)**

അബ്ദുള്ളക്കുട്ടി എടവണ്ണ, മമ്മദ് മൊണ്ടാഷ്,ചന്ദ്രബാബു തൃക്കലങ്ങോട്,ഫിറോസ് കല്ലിടുമ്പ്,ബിജു ജോൺ എന്നിവർ കർണ്ണാടകയിലെ മാണ്ഡ്യ ജില്ലയിൽ കിരുഗാവലു ഗ്രാമത്തിലെ സെയ്ത് ഘനിഖാന്റെ കൃഷിയിടം സന്ദർശിച്ച് തയ്യാറാക്കിയത്.
ചിത്രങ്ങൾ-ഫിറോസ് കല്ലിടുമ്പ്

An article about Syed Ghani Khan ,Seed saver of SoR Karnataka in Little Magazine

പാഠപുസ്തകങ്ങളില്ല; മഹേഷിനും സനീഷിനും കൃഷി ജീവിതംതന്നെ

കോഴിക്കോട്: പഠനം തുടർന്നിരുന്നെങ്കിൽ പാലക്കാട് സ്വദേശി മഹേഷും വയനാട് സ്വദേശി സനീഷും മറ്റാരൊക്കെയോ ആകുമായിരുന്നു. അവരുടെ വീട്ടുകാരും കുടുംബക്കാരും അതുതന്നെയായിരുന്നു മോഹിച്ചതും. എന്നാൽ അവർ രണ്ടുപേരും തിരഞ്ഞെടുത്തത് മറ്റൊരു പാതയായിരുന്നു, മണ്ണിൽ പൊന്നുവിളയിക്കുന്ന കാർഷിക വൃത്തിയുടെ. രണ്ടുപേരും നാടറിയുന്ന കർഷകരാണ് ഇപ്പോൾ.

കൂലിപ്പണിക്കാരനാണ് മഹേഷിന്റെ പിതാവ്. തണൽ എന്ന സംഘടനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതുമുതലാണ് മഹേഷിൽ കൃഷിക്കാരനാവാനുള്ള താത്പര്യം വളർന്നത്. കൂട്ടുകാരെ വിളിച്ചുചേർത്ത് ഒരേക്കറിൽ നെൽകൃഷി തുടങ്ങി. അത് നന്നായി നടന്നു. ഇത്തവണ അത് രണ്ട് ഏക്കറിലേക്ക് വ്യാപിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ് മഹേഷ്.

സനീഷിന്റെ വീട്ടിൽ പണ്ടേ കൃഷിയുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ താത്പര്യവുമുണ്ട്. പത്താം ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വി.എച്ച്.എസ്.സി. അഗ്രികൾച്ചറിൽ ചേർന്നു. അതിനുശേഷം കുടുംബകൃഷി സനീഷിന് ഏറ്റെടുക്കേണ്ടി വന്നു. അതാണ് ഇപ്പോഴും തുടരുന്നത്. ഒന്നര ഏക്കർ നെല്ല്, അഞ്ച്സെന്റിൽ പച്ചക്കറി എന്നിവയാണ് സനീഷിന്റെ മുഖ്യകൃഷി.

മഹേഷും സനീഷും

മഹേഷിന്റെയും സനീഷിന്റെയും കുടുംബങ്ങളിൽ പലർക്കും അവർ കൃഷി ചെയ്യുന്നതിലും കൃഷിയെ ജീവിതമാക്കി എടുക്കുന്നതിലും എതിർപ്പുണ്ട്. പക്ഷേ, അതൊന്നും ഈ രണ്ട് വിദ്യാർഥി പ്രായക്കാർ കാര്യമായി എടുക്കുന്നില്ല. തങ്ങളുടെ കൃഷിയിടങ്ങൾ വിപുലമാക്കാനും സജീവമാക്കാനുമുള്ള കഠിനാധ്വാനത്തിലാണ് ഇരുവരും. കൃത്രിമവളങ്ങൾ ഒന്നും ചേർക്കാതെത്തന്നെ.

News about Young farmers Saneesh and Mahesh in Mathrubhoomi

⇨ *കൃഷിയിലേക്കുള്ള കോർപ്പറേറ്റുകളുടെ പ്രവേശനത്തിന് തടസ്സം നിൽക്കുന്നത് കർഷകരാണ്* ⇨

ജി.എം വിളകൾ, ഭൂവിനിയോഗം, കർഷക വേതനം, കോർപ്പറേറ്റ് വിപണി:

വെല്ലുവിളികളെക്കുറിച്ച് അവർ സംസാരിക്കുന്നു

ജനിതകമാറ്റം വരുത്തിയ വിളകൾ കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനെതിരെയുണ്ടായ ശക്തമായ എതിർപ്പുകളെത്തുടർന്ന് കേന്ദ്ര സർക്കാർ ബി.ടി. വഴുതന വാണിജ്യാടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നതിന് 2010ൽ മൊറട്ടോറിയം പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു. അന്ന് വലിയ പ്രചരണ പരിപാടികൾ ബിടി വഴുതനയ്ക്കെതിരെ നടന്നു. ആ പരിപാടികൾക്ക് ചുക്കാൻ പിടിച്ച മൂന്ന് കൃഷി-പരിസ്ഥിതി പ്രവർത്തകർ വീണ്ടും ഒരു വട്ടമേശയ്ക്ക് ചുറ്റും ഒന്നിക്കുന്നു.

■ **ദേവീന്ദർ ശർമ്മ, ആർ. ശ്രീധർ, എസ്. ഉഷ**

കേരളീയം: പരമ്പരാഗത കർഷകർക്ക് കൃഷി ചെയ്യാനുള്ള സാഹചര്യം നഷ്ടമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും പുതു തലമുറയിലെ പലരും ഇന്ന് കൃഷിയിലേക്കെത്താൻ താത്പര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ കൃഷിക്ക് അനുകൂലമല്ലാത്ത വിധം രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യം മാറിയിരിക്കുന്നു. രാസകൃഷിയിൽ നിന്നും മാറാൻ കർഷകർ പലരും സന്നദ്ധരായിട്ടും ഭരണകൂടത്തിന്റെ നയത്തിൽ മാറ്റം വരുന്നില്ല. അവർ ജൈവകൃഷിയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ ഇനിയും സന്നദ്ധരല്ല. ജനതികമാറ്റം വരുത്തിയ വിളകൾ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനോടുള്ള സർക്കാറുകളുടെ എതിർപ്പിന് വീര്യം കുറയുന്നു. കാർഷിക മേഖലയിൽ ഇടപെടുന്ന ആക്ടിവിസ്റ്റുകളുടെ പ്രധാന വെല്ലുവിളി ഈ സാഹചര്യത്തെ എങ്ങനെ മറികടക്കാം എന്നതാണ്.

ദേവീന്ദർ ശർമ്മ: തീർച്ചയായും. രണ്ട് തരത്തിൽ അതിന് വേണ്ടിയുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടത്തണം. ഒരു ആഗോള പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായാണ് ഇവിടെ കൃഷിയെ വേരോടെ പിഴുതെറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കേർപ്പറേറ്റുകളുടെ കൈയിലേക്ക് കൃഷിയുടെ നിയന്ത്രണം എത്തിക്കുക എന്നതാണ് അതിന് പിന്നിലുള്ള തന്ത്രം. ലോക വ്യാപാര സംഘടനയും സ്വതന്ത്ര വ്യാപാര കരാറുകളുമുണ്ടാകുന്നതിന്റെ തുടർച്ചയായാണ് ഇത് സംഭവിക്കുന്നത്. വികസ്വര രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ കാർഷിക രംഗത്തേക്കുള്ള കോർപ്പറേറ്റുകളുടെ പ്രവേശനത്തിന് തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നത് കർഷകരാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് കർഷകരെ ഏത് വിധേനെയും കൃഷിയിൽ നിന്നും പിൻവലിച്ച് കോർപ്പറേറ്റുകൾക്ക് കൃഷി കൈമാറുന്നതിനുള്ള തന്ത്രങ്ങൾ ഭരണകൂടങ്ങൾ മെനയുന്നത്. കേരളം അക്കാര്യത്തിൽ ഏറെ മുന്നിലാണ്. വ്യവസായത്തിനും റിയൽ എസ്റ്റേറ്റിനുമായി വലിയതോതിൽ കൃഷിഭൂമി വകമാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംസ്ഥാനമാണ് കേരളം. മറ്റ് ഇന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങൾ അക്കാര്യത്തിൽ കേരളത്തോളമെത്തിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ എല്ലാ സർക്കാറുകളും കൃഷിയെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുക എന്ന തരത്തിലേക്ക് തങ്ങളുടെ നയങ്ങൾ തിരുത്തിയെഴുതിക്കഴിഞ്ഞു. ഉദാഹരണമായി ഉത്തരപ്രദേശിന്റെ കാര്യമെടുക്കാം. ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും കൃഷിയെ ആ

മായാവതി സർക്കാറിന്റെ കാലത്ത് അവിടെ എട്ട് എക്സ്പ്രസ് ഹൈവേകളാണ് പണിയാൻ തീരുമാനിച്ചത്. ഹൈവേയുടെ ഓരത്തായി ടൗൺഷിപ്പുകളും പ്ലാനിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. 25 ലക്ഷം ഗ്രാമീണർ കുടിയൊഴിപ്പക്കപ്പെടുന്ന തരത്തിലാണ് പദ്ധതി രൂപകല്പന ചെയ്തിരുന്നത്. പദ്ധതി യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നതോടെ കൃഷി ഇല്ലാതെയാകും

ശ്രയിച്ച് കഴിയുന്ന സംസ്ഥാനമാണ് ഉത്തരപ്രദേശ്. ഫലഭൂയിഷ്ടമായ ഭൂമിയും സ്വന്തം ജനതയ്ക്ക് ആവശ്യമായ ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ ഉത്പാദിപ്പിക്കാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള കൃഷിയുള്ളമുള്ള സംസ്ഥാനം. മായാവതി സർക്കാരിന്റെ കാലത്ത് അവിടെ എട്ട് എക്പ്രസ് ഹൈവേകളാണ് പണിയാൻ തീരുമാനിച്ചത്. ഹൈവേയുടെ ഓരത്തായി ടൗൺഷിപ്പുകളും പ്ലാനിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. 25 ലക്ഷം ഗ്രാമീണർ കുടിയൊഴിപ്പക്കപ്പെടുന്ന തരത്തിലാണ് പദ്ധതി രൂപകല്പന ചെയ്തിരുന്നത്. പദ്ധതി യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നതോടെ കൃഷി ഇല്ലാതെയാകും. സ്വന്തമായി ഭക്ഷണം ഉത്പാദിപ്പിച്ചിരുന്ന യു.പിക്ക് ധാന്യങ്ങൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്യേണ്ട സാഹചര്യമുണ്ടാകും. കാർഷിക വ്യവസ്ഥ തകരും. രാജ്യത്തെമ്പാടും ഇത്തരത്തിലുള്ള കുടിയൊഴിപ്പിക്കലുകൾ വ്യാപകമായി നടക്കുന്നുണ്ട്. ഞാൻ ആദ്യം സൂചിപ്പിച്ച രണ്ട് തരത്തിലുള്ള പോരാട്ടങ്ങളിലേക്ക് വരാം. ഒന്ന് കാർഷിക നയരൂപീകരണത്തിൽ സിവിൽ സമൂഹം എന്ന നിലയിൽ ഇടപെടുകയും സർക്കാർ നയങ്ങളെ തിരുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുക. മറ്റൊന്ന് കർഷകർക്ക് മതിയായ സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകുക. നേരിട്ട് വരുമാനം നൽകുന്ന തരത്തിൽ കർഷകരെ പിന്തുണയ്ക്കാൻ സർക്കാറിന് കഴിയണം.

ആർ. ശ്രീധർ: കർഷകർക്ക് കൂടുതൽ പണം നൽകുക എന്ന് താങ്കൾ പറയുന്നതിനെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ചില സംശയങ്ങളുണ്ട്. കൂടുതൽ സാമ്പത്തിക സഹായം കർഷകർക്ക് ലഭിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നിലവിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെടുമോ? ആസൂത്രണ കമ്മീഷൻ പറയുന്ന നിലപാടും അതുതന്നെയല്ലേ. ചില്ലറ വ്യാപാര മേഖലയിലേക്ക് വിദേശ നിക്ഷേപം കൊണ്ടുവരുക, തുറന്ന വിപണിയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക, കർഷകരെ കോർപ്പറേറ്റുമായുള്ള നേരിട്ടുള്ള വ്യാപാരത്തിലേക്ക് ബന്ധിപ്പിക്കുക. കർഷകർക്ക് കൂടുതൽ സാമ്പത്തിക പിന്തുണ നൽകണമെന്ന് താങ്കൾ പറയുമ്പോൾ ഇതുതന്നെയല്ലേ സംഭവിക്കുന്നത്?

ദേവീന്ദർ: മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ച ആഗോളമായ ഒരു പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായാണ് താങ്കൾ ഈ പറഞ്ഞ ഇക്കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നത്. കൃഷിയെ കോർപ്പറേറ്റ്വത്കരിക്കുക, കമ്മ്യൂണിറ്റി ട്രേഡിംഗ് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക എന്നതെല്ലാം അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നതാണ്. കോർപ്പറേറ്റ് ട്രേഡിംഗ് വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതോടെ കൃഷി കോൺട്രാക്ട് ഫാമിംഗായി മാറും. അതിനെ എങ്ങനെ പ്രതിരോധിക്കാം എന്നതാണ് നമുക്ക് മുന്നിലുള്ള പ്രശ്നം. കർഷകരുടെ നിലവിലെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി മെച്ചപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ് അതിൽ പ്രധാനം. കൃഷി ഉപേക്ഷിച്ച് മറ്റ് തൊഴിൽ മേഖലകളിലേക്ക് അവർ കുടിയേറാതിരിക്കണമെങ്കിൽ അടിയന്തിരമായി അവരുടെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി മെച്ചപ്പെടുത്തണം. കൃഷിയിലൂടെ തന്നെ കർഷകരുടെ സാമ്പത്തികാവസ്ഥ എങ്ങനെ മെച്ചപ്പെടുത്താം എന്ന് നമ്മൾ ആലോചിക്കണം. സർക്കാർ കൂടുതൽ സാമ്പത്തിക പിന്തുണ നൽകണം. അല്ലെങ്കിൽ നിലവിലെ കർഷകർ ഇനിയുമേറെക്കാലം കൃഷി തുടരുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

എസ്. ഉഷ: ഭൂമിയുടെ ഉപയോഗം എങ്ങനെ വേണമെന്നതിനെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ പോളിസി ഇല്ലാത്ത രാജ്യമാണ് ഇന്ത്യ. കേരളത്തിനും സംസ്ഥാന തലത്തിൽ അത്തരമൊരു നയമില്ല. പണമുള്ളവർക്ക് ഭൂമി എത്രവേണമെങ്കിലും സ്വന്തമാക്കുകയോ എങ്ങനെ വേണമെങ്കിലും ഭൂമി മാറ്റിമറിക്കുകയോ ചെയ്യാം. ആറന്മുളയിലെല്ലാം അതാണ് സംഭവിച്ചത്. കൃഷിക്ക് പണം മുടക്കാൻ ആരും ത

⇨ വലിയ തോതിൽ തൊഴിൽ നൽകുന്ന മേഖലയാണെങ്കിലും വ്യവസായങ്ങൾക്കുള്ള പരിഗണന കൃഷിക്ക് കിട്ടുന്നില്ല ⇨

യ്യാറാകുന്നില്ല. കോർപ്പറേറ്റുകൾ തയ്യാറായിരിക്കാം. പക്ഷെ അതിന്റെ ഗുണം കർഷകർക്ക് ലഭിക്കില്ല. പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ കൂടിയാണ് കൃഷി ഇല്ലാതാകുന്നതോടെ നഷ്ടമാകുന്നത്. നീർത്തടങ്ങൾ നഷ്ടമായാൽ കുടിവെള്ളം ഇല്ലാതാകും. വെള്ളത്തിന്റെ ലഭ്യതയെ മുൻ നിർത്തി കൃഷിയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കേണ്ട അവസ്ഥയാണ് കേരളത്തിലുള്ളത്. കൃഷിയിലെ വൈവിധ്യം കുറിയുന്നതും പരിസ്ഥിതിയെ സാരമായി ബാധിക്കുന്നുണ്ട്. ഭൂമി സംരക്ഷിക്കുകയും ജൈവവൈവിധ്യത്തെ നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന കൃഷിയാണ് നമുക്ക് വേണ്ടത്. സംസ്ഥാന സർക്കാറുകൾക്ക് കൃഷിയുടെ കാര്യത്തിൽ തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള അധികാരം കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കേന്ദ്രം കവർന്നെടുക്കുന്ന ആ അധികാരത്തെ തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ സർക്കാറിനൊപ്പം പൊതുസമൂഹവും പങ്കാളികളാകണം.

ശ്രീധർ: ഭൂമിയുടെ വിഷയത്തിലേക്ക് ചർച്ചകൾ എത്തിയതുകൊണ്ട് ലാന്റ് അക്വിസിഷൻ ആന്റ് റീഹാബിലിറ്റേഷൻ ആന്റ് റീസെറ്റിൽമെന്റ് ബില്ലി (Land Acquisition, Rehabilitation and Resettlement Bill - LARR) നെക്കുറിച്ചും ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നു. പാർലമെന്റിന്റെ പരിഗണനയിലേക്ക് ഇനിയും എത്തിയിട്ടില്ലാത്ത ബില്ലിൽ സ്വകാര്യവ്യക്തികളുടെ കൈകളിലേക്ക് അനധികൃതമായി ഭൂമിയെത്തുന്നത് തടയുന്നതിന് ഉതകുന്ന നിബന്ധനകളൊന്നുമില്ല. കൃഷിഭൂമി വ്യാവസായിക-നഗരവത്കരണ പ്രക്രിയകൾക്കായി കൈമാറാം എന്നുതന്നെയാണ് LARRന്റെയും അന്തഃസത്ത.

ദേവീന്ദർ: ഉഷ, നമ്മൾ അടിയന്തിരമായി ചെയ്യേണ്ട ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ശ്രീധർ അതിന് തടസ്സമായി നിൽക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ചുമാണ് സൂചിപ്പിച്ചത്. LARR ബിൽ ഭൂമി തട്ടിയെടുക്കുന്ന നടപടികളെ അനുകൂലിക്കുന്ന തരത്തിലാണ് ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നത്. കൃഷിക്ക് വേണ്ടിയല്ല ഭൂമി ഉപയോഗിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്നും ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ വേണമെങ്കിൽ ഇറക്കുമതി ചെയ്യാവുന്നതേയുള്ളു എന്നുമുള്ള ഞാൻ മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ച ആഗോള പദ്ധതിയുടെ കാഴ്ച്ചപ്പാട് തന്നെയാണ് ഈ ബില്ലിനുമുള്ളത്. അധികകാലം പുറത്ത് നിന്നും ഭക്ഷ്യോത്പന്നങ്ങൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്യാമെന്ന് ആരും കരുതേണ്ട. സമ്പന്നരാജ്യങ്ങൾ ആഫ്രിക്കയിൽ ഇന്ത്യയിലെ ആകെ കൃഷിയിടങ്ങൾക്ക് സമാനമായ അളവിലാണ് ഭൂമി വാങ്ങിക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എത്യോപ്യ പലരും ചേർന്ന് പൂർണ്ണമായും പകുത്തെടുത്തുകഴിഞ്ഞു. മൊണ്ടേക്സിംഗ് അലുവാലിയ ലോകമെമ്പാടും സഞ്ചരിച്ച് കോൺട്രാക്ട് ഫാമിംഗിനായി കോർപ്പറേറ്റുകളെ ഇന്ത്യയിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നിലവിലെ ദരിദ്ര കർഷകരെ തുടച്ചുനീക്കിക്കൊണ്ട്, ഭൂമി കുറച്ചുകൂടി 'കാര്യക്ഷമമായി' ഉപയോഗിക്കാൻ അറിയുന്ന വ്യവസായ ഗ്രൂപ്പുകൾക്ക് കൈമാറണം എന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ താത്പര്യം. കൃഷി എന്ന വിഷയത്തെ മാത്രമെടുത്ത് സംസാരിക്കാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിലാണ് നമ്മൾ ഇന്നുള്ളത്. മറ്റ് പല വിഷയങ്ങളുമായി അത് ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കുകയാണ്. ഒരു ഭാഗം മാത്രമായി അടർത്തിയെടുത്ത് (compartmentalize) കാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുന്നതാണ് നമ്മുടെ പ്രശ്നം. കൃഷിക്ക് വേണ്ടിയും ജലസംരക്ഷണത്തിന് വേണ്ടിയും കാലാവസ്ഥാവ്യതിയാനം തടയുന്നതിനുവേണ്ടിയും പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ഒരുമിക്കേണ്ട കാലമാണിത്.

കേരളീയം: ഇന്ത്യയിൽ പ്രകടമായ തോതിൽ കോർപ്പറേറ്റുകൾ കൃഷിയിലേക്ക് എത്തുന്നുണ്ടോ?

ദേവീന്ദർ: ഭക്ഷ്യ രംഗത്തുള്ള എല്ലാ ബഹുരാഷ്ട്ര കമ്പനികളും ഇന്ത്യയിൽ ഭൂമി വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ കുത്തകകമ്പനികളുമായി ചേർന്ന് കരാറുണ്ടാക്കിയാണ് അവർ ഇവിടെയെല്ലാം കൃഷി ചെയ്യുന്നത്. റിലയൻസും ബിർളയും ഐ.ടി.സിയുമെല്ലാം ഉത്തരേന്ത്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിൽ അത്തരത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ച് തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

ഉഷ: ഗ്രാമീണ ഇന്ത്യയുടെ തകർച്ചയെത്തുടർന്ന് നഗരങ്ങളിലേക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ ഒഴുക്ക് വലിയ തോതിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ട്. നഗരത്തിൽ ആർക്കും പരസ്പരം ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളില്ലാത്ത അവസ്ഥയുണ്ടാകുന്നു. ഡൽഹിയിലെ ബലാത്സംഗം പോലും അതിന്റെ ഫലമായുണ്ടാകുന്നതാണ്. കുടിയേറ്റത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം ഗ്രാമീണ കാർഷിക മേഖലയുടെ പുനഃരുജ്ജീവനം മാത്രമാണ്. കൃഷി വലിയ തോതിൽ തൊഴിൽ നൽകുന്ന മേഖലയാണെങ്കിലും വ്യവസായങ്ങൾക്കുള്ള പരിഗണന അതിന് പലപ്പോഴും ലഭിക്കുന്നില്ല. കേരളത്തിന്റെ കാര്യമെടുത്താൽ, ഗൾഫിലേക്ക് കുടിയേറിയ തൊഴിലാളി സമൂഹം മടങ്ങിയെത്തുന്നു എന്നതാണ് നമ്മൾ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ പോകുന്ന വലിയ പ്രശ്നം. അവരെ എവിടെയാണ് അക്കോമഡേറ്റ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് നമുക്കറിയില്ല. എന്തായാലും അവർ

⇨ കൃഷിഭൂമി കാർഷികേതര ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഒരിക്കലും ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്ന അവസ്ഥയിലല്ല ഇന്ന് ഇന്ത്യ ⇨

ആർ. ശ്രീധർ

എസ്. ഉഷ

ദേവീന്ദർ ശർമ്മ

ക്ക് കാർഷിക മേഖലയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള ഭൂമി കേരളത്തിൽ ഇല്ലാതായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ദേവീന്ദർ: മുൻ രാഷ്ട്രപതി അബ്ദുൾ കലാം ഒരു സ്കൂൾ സന്ദർശിച്ചതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു സംഭവം ഞാൻ കേട്ടിരുന്നു. സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികളോട് ആരാകണമെന്ന് ചോദിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ചില ഓപ്ഷനുകൾ അവർക്ക് നൽകി. അതിൽ കൃഷി എന്ന ഒരു ഓപ്ഷൻ ഇല്ലത്തതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു കുട്ടി കലാമിനോട് പരാതി പറഞ്ഞു. എന്ത് മറുപടിയാണ് അദ്ദേഹം നൽകിയതെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഉന്നത നേതൃത്വങ്ങളുടെ പലരുടെയും ചിന്താഗതിയാണ് കലാമിന്റെ ഈ സംഭവത്തിലൂടെ വെളിപ്പെടുന്നത്. ഇന്ത്യയിലെ ഉന്നത രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വങ്ങളെയെല്ലാം നയിക്കുന്ന പ്രബലമായ ചിന്തയാണിത്. നാളത്തെ തലമുറയിൽ നിന്നും അവർ ഒരു കർഷകനെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. കൃഷി സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഇന്ത്യയിലെമ്പാടും നടക്കുന്ന ജനകീയ സമരങ്ങളെ ഏകോപിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ശക്തിസംഭരിച്ചുകൊണ്ടും മാത്രമെ നമുക്ക് അവരുടെ ഈ മനഃസ്ഥിതിയെ മാറ്റാൻ കഴിയൂ.

ശ്രീധർ: ഞാൻ LARRന്റെ വിഷയത്തിലേക്ക് തിരികെ വരട്ടെ. ഭൂമി നഷ്ടപ്പെടുന്ന കർഷകർക്കായി ബില്ലിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന പാക്കേജുകളാണ് എന്നെ ആശങ്കപ്പെടുത്തുന്നത്. ഗ്രാമസഭയുടെ അംഗീകാരത്തോടെ മാത്രമെ കൃഷി ഭൂമി ഏറ്റെടുക്കാൻ പാടുള്ളൂ എന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അഞ്ച് മടങ്ങ് തുകയാണ് ഏറ്റെടുക്കുന്ന ഭൂമിക്ക് വിലയായി നൽകുന്നത്. ബിൽ മുന്നോട്ട് വയ്ക്കുന്ന ഈ കാഴ്ച്ചപ്പാടിനെ അതേപടി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ് ഇന്ത്യയിലെ കർഷക സംഘടനകൾ. മതിയായ വില കിട്ടിയാൽ കൃഷി ഭൂമി എന്താവശ്യത്തിനും വിട്ടുകൊടുക്കാം എന്ന ആശയമാണ് ഇതിലൂടെ ഉയർന്നുവരുന്നത്. കർഷക സംഘടനകൾ ഒരിക്കലും അംഗീകരിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത വ്യവസ്ഥയാണിത്. ഉഷ മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ച ഭൂമിയുടെ ഉപയോഗത്തെ സംബന്ധിച്ച വിഷയത്തെയെല്ലാം ഇത് അപ്രസക്തമാക്കുന്നു. കൃഷിയുടെ പാരിസ്ഥിതിക പ്രാധാന്യത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് നമുക്ക് മുന്നോട്ട് പോകാൻ കഴിയില്ല. മതിയായ നഷ്ടപരിഹാരം കിട്ടിയതുകൊണ്ട് മാത്രം വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതല്ല കൃഷിഭൂമി. ദേവീന്ദറിന്റെയെല്ലാം ശക്തമായ ഇടപെടലിനെത്തുടർന്ന് ചില്ലറ വ്യാപാര മേഖലയിലേക്കുള്ള വിദേശ നിക്ഷേപത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ സർക്കാർ പുനരാലോചനയ്ക്ക് തയ്യാറായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ LARR ന്റെ കാര്യത്തിലും എന്തെങ്കിലും അടിയന്തിരമായി ചെയ്യാൻ കഴിയേണ്ടതല്ലേ?

ദേവീന്ദർ: വിപണിയുടെ ബലതന്ത്രങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായി നിയമനിർമ്മാണമുണ്ടാകുന്നത് LARR ന്റെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല. കേന്ദ്ര ജലനയത്തിന്റെ സ്വഭാവം നമ്മൾ കണ്ടതല്ലേ. കൊക്കക്കോള പോലെയുള്ള കോർപ്പറേറ്റുകൾക്ക് ഇഷ്ടം പോലെ വെള്ളമെടുക്കാമെന്ന നിലപാട് തന്നെയാണ് പുതിയ ജലനയത്തിനുമുള്ളത്. എന്നാൽ സാധാരണക്കാരന് ദിനംപ്രതി ഉപയോഗിക്കാവുന്ന വെള്ളത്തിന്റെ അളവ് 25 ലിറ്ററായി നിജപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ കൂടുതൽ ഉപയോഗിക്കണമെങ്കിൽ പണം നൽകണം. കോർപ്പറേറ്റുകളോടുള്ള ഉദാര സമീപനത്തിന്റെ ഭാരം മുഴുവൻ പേറേണ്ടിവരുന്നത് സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കാണ്. LARR ന്റെ കാര്യത്തിൽ ശക്തമായ പ്രതിഷേധം ഇന്ത്യയിൽ രൂപപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കൃഷി ഭൂമി ഇനിയും കൂടുതലായി ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിവരും എന്നതുതന്നെയാണ് LARR ബിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അടുത്ത 20 വർഷത്തേക്കെങ്കിലും രാജ്യത്തിന് ആവശ്യമായ ഭക്ഷണം എവിടെനിന്നും കണ്ടെത്തും എന്നതിനെക്കുറിച്ച് കൃത്യമായ ബോധ്യങ്ങളൊന്നും സർക്കാറുകൾക്കുമില്ല. ലാന്റ് അക്വിസിഷൻ കൃഷിക്ക് വേണ്ടി നടത്തേണ്ട അവസ്ഥയാണ് ഇന്ത്യയിലുള്ളത്. അങ്ങനെ ഭക്ഷണം ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനായി സർക്കാർ ഭൂമി ഏറ്റെടുക്കുകയും അതിന് കർഷകർക്ക് നല്ല വിലനൽകുകയുമാണ് വേണ്ടത്. കൃഷിഭൂമി കാർഷികേതര ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഒരിക്കലും ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്ന അവസ്ഥയിലല്ല ഇന്ന് ഇന്ത്യയുള്ളത്. കൃഷി ലാഭകരമാക്കാതെ കർഷകർക്ക് അതിനായി നിലകൊള്ളാൻ കഴിയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ലാന്റ് അക്വിസിഷനെ കർഷക സംഘടനകൾ പോലും സ്വീകരിക്കുന്നത്.

ശ്രീധർ: താങ്കൾ പറയുന്നത് നേരിട്ടുള്ള സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകാതെ കൃഷിക്ക് സ്വയം നിലനിൽക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നാണോ?

ഫാർമേഴ്സ് ഇൻകം ഗ്യാരണ്ടി ആക്ടും ഫാർമേഴ്സ് ഇൻകം കമ്മീഷനുമെല്ലാം നിലവിൽ വരുകയും കർഷകർക്ക് നേരിട്ട് പണം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതാണോ താങ്കൾ പരിഹാരമായി കാണുന്നത്?

ദേവീന്ദർ: ആഗോളമായി കർഷകരുടെ സാഹചര്യങ്ങളുടെ വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇത് പറയുന്നത്. കൃഷിക്കും കാർഷിക വിപണിക്കും എന്തെല്ലാം പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടായാലും കർഷകർക്ക് സ്ഥിരമായി വരുമാനം ഉറപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള പദ്ധതികളുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ലോകത്ത് പലയിടത്തും അവരുടെ അവസ്ഥ മെച്ചപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. സബ്സിഡി വഴിയാണ് അമേരിക്കപോലുള്ള രാജ്യങ്ങൾ സ്ഥിരമായ ഈ സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകുന്നത്. സബ്സിഡി വെട്ടിച്ചുരുക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തമായ സമ്മർദ്ദമുണ്ടായിട്ടും അതിനെയെല്ലാം അതിജീവിച്ചാണ് അമേരിക്ക കർഷകർക്ക് സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകുന്നത്. ആഗോളമായി നോക്കുമ്പോൾ, കർഷകർക്ക് നേരിട്ടുള്ള സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകുകയല്ലാതെ മറ്റുവഴികളില്ല എന്ന് ഞാൻ പറയുന്നത് അതുകൊണ്ടാണ്. മറ്റ് വഴികളില്ല എന്നല്ല, എനിക്ക് കണ്ടെത്താൻ കഴിയുന്നില്ല എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. ദാരിദ്ര്യം കൊണ്ട് കൃഷി ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഒരാളെ എങ്ങനെയാണ് നിങ്ങൾക്ക് അതിൽ നിന്നും തടയാൻ കഴിയുക? ബഹുഭൂരിപക്ഷം ഇന്ത്യൻ കർഷകരുടെയും അവസ്ഥ അതാണ്.

> LARR ന്റെ കാര്യത്തിൽ ശക്തമായ പ്രതിഷേധം ഇന്ത്യയിൽ രൂപപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കൃഷി ഭൂമി ഇനിയും കൂടുതലായി ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിവരും എന്നുതന്നെയാണ് ബിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അടുത്ത 20 വർഷത്തേക്കെങ്കിലും രാജ്യത്തിന് ആവശ്യമായ ഭക്ഷണം എവിടെ നിന്നും കണ്ടെത്തും എന്നതിനെക്കുറിച്ച് കൃത്യമായ ബോധ്യങ്ങളൊന്നും സർക്കാറുകൾക്കുമില്ല

ശ്രീധർ: താങ്ങുവില ഒരു മാർഗ്ഗമാണ്. കേരളം അത്തരത്തിൽ നാളുകളായി കർഷകരെ സഹായിക്കുന്ന സംസ്ഥാനമാണ്. നെല്ലിന് ഇന്ത്യയിൽ തന്നെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന താങ്ങുവില നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള സംസ്ഥാനമാണ് കേരളം. എന്നാൽ താങ്ങുവില ഉയർത്തി നിർത്തിയിട്ടും നെൽകൃഷി രക്ഷപെടുന്നതായി കാണുന്നില്ല. സ്വാമിനാഥൻ കമ്മിറ്റിയുടെ ശുപാർശ പ്രകാരം C2+50 (cost of production + 50% ഉത്പാദന ചിലവും അതിന്റെ 50 ശതമാനവും) എന്ന കണക്കിലാണ് മിനിമം സപ്പോർട്ട് പ്രൈസ് നിശ്ചയിക്കുന്നത്.

ദേവീന്ദർ: C2+50 എന്നത് ഒരു നിബന്ധന മാത്രമെ ആകുന്നുള്ളൂ. കേവലം യുക്ത്യാനുസൃതമായ ആലോചനയിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന കണക്ക് മാത്രമാണത്. ശാസ്ത്രീയമോ സാമ്പത്തികമോ ആയ അടിത്തറയോ അനുഭവ പശ്ചാത്തലമോ അതിനില്ല. ഉത്പാദന ചിലവ് എല്ലാവർഷവും ഒരുപോലെ ആകണമെന്നില്ല. അതുപോലെ പല ഘടകങ്ങളും മാറും. ഒരു കമ്മീഷനെ വച്ച് കർഷകർക്ക് നൽകേണ്ട സാമ്പത്തിക സഹായം എത്രയെന്ന് ശാസ്ത്രീയമായ ബോധ്യങ്ങളുടെയും ഫീൽഡിൽ നിന്നുള്ള അനുഭവങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥിരമായി നിശ്ചയിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് ശമ്പളമുള്ളതുപോലെ ഏകീകൃതമായ സംവിധാനം കർഷകർക്ക് വേതനം നൽകുന്ന കാര്യത്തിലും ഉണ്ടാകണം. അത്തരത്തിൽ സിസ്റ്റമാറ്റിക് അപ്രോച്ച് ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് പച്ചക്കറിക്ക് വില കൂടുന്നതിന്റെ ഗുണം ഇപ്പോൾ കർഷകർക്ക് കിട്ടാത്തത്.

ഉഷ: പക്ഷെ കർഷകർ ആരാണെന്ന് കൃത്യമായി തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ട് വേണം ഡയറക്ട് ഇൻകം സപ്പോർട്ട് നിശ്ചയിക്കാൻ. മാനദണ്ഡം വളരെ പ്രധാനമാണ്. പല തരത്തിലുള്ള കർഷകരുണ്ട്. ഭൂരഹിതരുണ്ട്, പാട്ടകൃഷി ചെയ്യുന്നവരുണ്ട്, ഭൂവുടമകളുണ്ട്. അപ്പോൾ ഇൻകം സപ്പോർട്ട് ആർക്ക്? എങ്ങനെ? എന്നത് പ്രധാനമായി വരുന്നു.

ദേവീന്ദർ: അത് ഫാർമേഴ്സ് ഇൻകം കമ്മീഷൻ നിശ്ചയിക്കട്ടെ. ഭൂരഹിതരും അല്ലാത്തവരും തമ്മിലുള്ള സാമ്പത്തിക വ്യത്യാസം അവർക്ക് കണക്കിലാക്കാൻ കഴിയും. നമുക്കത് ചർച്ച ചെയ്ത് പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുന്ന കാര്യമല്ല.

ശ്രീധർ: ഇൻകം കമ്മീഷൻ എന്ന താങ്കളുടെ ആശയത്തിന് സർക്കാറിന്റെ പിന്തുണ ലഭിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടോ?

ദേവീന്ദർ: സർക്കാറിന്റെ ഭാഗത്തല്ല പ്രശ്നം. നിലവിൽ സിവിൽ സമൂഹത്തിനും കർഷക സംഘടനകൾക്കും അതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു ധാരണയും ഇല്ല എന്നതാണ് പ്രശ്നം. ഇൻകം കമ്മീഷൻ രൂപീകരിക്കണം എന്ന തരത്തിൽ ഒരു സമ്മർദ്ദം രൂപീകരിക്കപ്പെടാത്തത് അതുകൊണ്ടാണ്. പഞ്ചാബിൽ കർഷകർക്ക് ലഭിക്കുന്ന സബ്സിഡിയുടെ 94 ശതമാനവും കൊണ്ടുപോകുന്നത് സമ്പന്ന കർ

ഷകരാണ്. അവരാണ് കർഷക യൂണിയനുകളുടെയെല്ലാം തലപ്പത്തുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് പാവപ്പെട്ട കർഷകരിലേക്ക് സർക്കാർ നൽകുന്ന ധനസഹായങ്ങളൊന്നും എത്തിച്ചേരുന്നില്ല. ഇൻകം കമ്മീഷൻ പോലെയുള്ള സംവിധാനമുണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ സമ്പന്നകർഷകരുടെ ഈ മേൽക്കോയ്മ ഇല്ലാതെയാകും. എല്ലാ കർഷകരെയും പരിഗണിക്കുന്ന തരത്തിൽ, എല്ലാവരുടെയും സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ച് ഇൻകം കമ്മീഷന് വേതനം നിശ്ചയിക്കാൻ കഴിയും.

കേരളീയം; ബി ടി വഴുതനയുടെ ഫീൽഡ് ട്രയലിന് അനുമതി നൽകിയ സമയത്ത് ഇന്ത്യയിലെമ്പാടും ശക്തമായ പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ അതിനെതിരെ ഉണ്ടായി. തുടർന്ന് സർക്കാർ ബി ടി വഴുതനയുടെ കാര്യത്തിൽ മൊറട്ടോറിയം പ്രഖ്യാപിക്കേണ്ടി വന്നു. ശക്തമായ വികാരം ജനിതകമാറ്റം വരുത്തിയ വിത്തുകൾക്കെതിരെ ഉണ്ടാക്കാൻ ആ ക്യാമ്പയിൻ സഹായകമായി. പക്ഷെ ജി.എം നെൽ വിത്തനങ്ങൾ ഫീൽഡ് ട്രയലിനായി വരുന്നതായുള്ള വാർത്തകൾ കഴിഞ്ഞ ദിവസം പുറത്തുവന്നിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇത് സംഭവിക്കുന്നത്? ബി ടി വഴുതനയ്ക്കെതിരെ ഉണ്ടായ പ്രതിഷേധം കത്തിച്ച ചൂട് കുറഞ്ഞുപോയതുകൊണ്ടാണോ? അതോ സംസ്ഥാന സർക്കാറുകൾ ജി.എം വിളകളുടെ പരീക്ഷണത്തിനോടുള്ള എതിർപ്പുകളിൽ നിന്നും പിൻവലിയുന്നുണ്ടോ?

ശ്രീധർ: ശരിയാണ്. ബി ടി വഴുതനയുടെ കാര്യത്തിൽ വലിയ കാമ്പയിനുകൾ നടക്കുകയും ജനിതക പരീക്ഷണത്തിനെതിരെ ശക്തമായ ജനവികാരം ഇന്ത്യയിലെമ്പാടും ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ BRAI (Biotechnology Regulatory Authority of India) പോലെയുള്ള സംവിധാനത്തിലൂടെ ആ എതിർപ്പുകളെ നിശബ്ദമാക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് കേന്ദ്ര സർക്കാർ ഇപ്പോൾ നടത്തുന്നത്. സംസ്ഥാനങ്ങളെ എതിർപ്പുകളുടെ വീര്യം കുറയ്ക്കുന്നതിന് ബയോടെക്നോളജി റെഗുലേറ്ററി അതോറിറ്റി വന്നാൽ കഴിയും. അപ്പോൾ, എനിക്ക് തോന്നുന്നത് ജി.എം വിരുദ്ധ കാമ്പയിനിന്റെ സ്വഭാവം മാറണമെന്നാണ്. ഇനി നടക്കുന്ന പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ ജി.എമ്മിനെതിരെ മാത്രമല്ല BRAI ക്കെതിരെയും തിരിയേണ്ടതുണ്ട്.

ദേവീന്ദർ: അത്തരമൊരു കാമ്പയിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കുന്നതിനുള്ള നല്ല സന്ദർഭമാണിത്. കാരണം, ബി ടി വഴുതനയ്ക്കെതിരെയുള്ള കാമ്പയിൻ തുടങ്ങുന്നതിന് മുമ്പ് അതിന്റെ സ്വഭാവവും രൂപവും എങ്ങനെ വേണമെന്ന് ആലോചിച്ച മൂന്ന് പേർ - ഞാനും ശ്രീധറും ഉഷയും- അവർ ഇപ്പോഴും ഇവിടെയുണ്ട്. കർഷക സംഘടനകളുമായി ചേർന്ന് നിന്ന് വേണം BRAI ക്കെതിരെയുള്ള പ്രക്ഷോഭത്തെ നമ്മൾ ശക്തിപ്പെടുത്തേണ്ടത്. ബി ടി വഴുതനയുടെ കാര്യത്തിൽ ഉണ്ടായതുപോലെയുള്ള ഒരു ഏകോപനം ഇക്കാര്യത്തിലും നടക്കണം. ബി ടി വഴുതനയ്ക്കെതിരെയുണ്ടായ കാമ്പയിനിന് ജി.എമ്മിന്റെ എല്ലാ വിപത്തുകളെയും ജനങ്ങൾക്ക് മുന്നിൽ തുറന്നുകാട്ടാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ജി.എമ്മിനെതിരെ വ്യാപകമായ എതിർപ്പ് രൂപപ്പെട്ടിട്ടും BRAI പോലെയുള്ള ഒരു സംവിധാനം കൊണ്ടുവന്ന് ജനിതക കൃഷി വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള നയവുമായി മുന്നോട്ട് പോവുകയാണ് കേന്ദ്ര സർക്കാർ. 2010ലെ ബി ടി വഴുതനയുടെ മൊറട്ടോറിയത്തിന് ശേഷം ജി.എം ലോബി വളരെ ശക്തമായി സർക്കാറിൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്താൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് നമ്മളും കാമ്പയിനിന്റെ ശക്തി കൂട്ടേണ്ടതുണ്ട്. തികച്ചും ഏകപക്ഷീയമായ ഒരു സംവിധാനമാണ് BRAI. ചർച്ചകളൊന്നുമില്ലാതെ തന്നെ ജനിതക വിളകളുടെ പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് അനുമതി നൽകുകയാണ് BRAI ചെയ്യുന്നത്. ഏകജാല ഫാസ്റ്റ്ട്രാക്ക് ക്ലിയറൻസ് സംവിധാനമാണ് BRAI. സംസ്ഥാന സർക്കാറുകളുടെ എതിർപ്പുകൾ പോലും വിഫലമായിപ്പോകും.

ശ്രീധർ: സംസ്ഥാന സർക്കാറുകളുടെ നിലപാട് അയഞ്ഞു എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. കേരളത്തിൽ ഇടതുപക്ഷം ഭരിക്കുമ്പോൾ ജി.എമ്മിനെതിരെ ശക്തമായ നിലപാട് അന്നത്തെ മുഖ്യമന്ത്രി വി.എസ്. അച്യുതാനന്ദനും കൃഷി മന്ത്രി മുല്ലക്കര രത്നാകരനുമെല്ലാം എടുത്തിരുന്നു. 11 സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ കൃഷി മന്ത്രിമാരേയും സെക്രട്ടറിമാരെയും വിളിച്ചുവരുത്തി ജി.എമ്മിനെതിരെ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മ രൂപീകരിക്കാൻ വരെ കേരള സർക്കാർ അന്ന് ശ്രമിച്ചിരുന്നു. ബി ടി വഴുതനയെ സംബന്ധിച്ച് തീരുമാനമെടുക്കുന്ന യോഗത്തിൽ രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഔദ്യോഗികമായി എതിർപ്പ് അറിയിച്ചത്. അതിലൊന്ന് കേരളമാണ്. കേരളം ആ നിലപാട് ഇപ്പോഴും തുടരുന്നുണ്ട്. തമിഴ്നാടിനും ജി.എമ്മിനെതിരെ ശക്തമായ നിലപാട് എടുത്തിട്ടുള്ളത്. പൊതുസമൂഹത്തിന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്നും സമ്മർദ്ദം തുടർന്നുമുണ്ടായില്ലെങ്കിൽ സർക്കാർ നിലപാടുകൾ എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും അയയും. ചില്ലറ വ്യാപാര മേഖലയിലെ വിദേശ നിക്ഷേപത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ കേന്ദ്ര സർക്കാറിന് പുനരാലോചന നടത്തേണ്ടിവരുന്നത് ശക്തമാ

ബി.ടി. വഴുതന തത്ക്കാലം വേണ്ട

മൊൺസാൻേറാ എന്ന ബഹുരാഷ്ട്രകുത്തകയ്ക്ക് 29 ശതമാനം ഓഹരികളുള്ള മഹാരാഷ്ട്രയിലെ മഹീകോ എന്ന കമ്പനിയാണ് ബിടി വഴുതന ഇന്ത്യയിൽ രംഗത്തിറക്കിയത്. ജനിതക പരീക്ഷണത്തിന് ശേഷം ഉത്പാദനത്തിനും വിപണനത്തിനുമായി ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യം തയ്യാറായ ഭക്ഷ്യവസ്തുവാണ് വഴുതന. എന്നാൽ ശക്തമായ എതിപ്പുണ്ടായതോടെ സർക്കാർ തീരുമാനം താത്ക്കാലികമായി മരവിപ്പിച്ചു.

യ പൊതുജന സമ്മർദ്ദം അക്കാര്യത്തിൽ ഉ
ണ്ടായതുകൊണ്ടാണ്. നിലവിൽ 15 സം
സ്ഥാനങ്ങൾ ജനിതകമാറ്റം വരുത്തിയ വിള
കളുടെ ഫീൽഡ് ട്രയൽ അനുവദിക്കില്ല എ
ന്ന നിലപാടിൽ രാഷ്ട്രീയ ഭേദമില്ലാതെ ഉറ
ച്ചുനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഹരിയാനയിലെയും ആ
ന്ധ്രയിലെയും സർക്കാറുകൾക്കാണ് ഇപ്പോ
ഴും ഇക്കാര്യത്തിൽ കൃത്യമായ ഉറപ്പില്ലാത്ത
ത്. അവിടെ പൊതുസമൂഹത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദ
വും കുറവാണ്.

കേരളീയം: കേരളത്തിന്റെ നിലപാട് ഇപ്പോ
ഴും ജി.എമ്മിന് എതിരാണെന്ന് നിങ്ങൾ പറ
യുന്നുണ്ട്. പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടാണ് ജനി
തക മാറ്റം വരുത്തിയ നെൽ വിത്തിനങ്ങളു
ടെ പരീക്ഷണത്തിനുള്ള നിർദ്ദേശം അടു
ത്തിടെ കേരളത്തിലേക്ക് വന്നത്.

ശ്രീധർ: നിലവിൽ ജനറ്റിക് എഞ്ചിനീയറിം
ഗ് അപ്രൂവൽ കമ്മിറ്റി (GEAC) യാണ്
ജി.എം വിത്തിനങ്ങളുടെ പരീക്ഷണത്തിന്
അനുമതി നൽകുന്നത്. GEAC ഒരു ബ്യൂ
റോക്രാറ്റിക് ബോഡിയാണ്. പൊതു രാഷ്
ട്രീയ നിലപാടുകൾ അതിന് ബാധകമല്ല.
അവരാണ് ജി.എം നെല്ല് കേരളത്തിൽ പരീ
ക്ഷണമെന്ന നിർദ്ദേശം മുന്നോട്ട് വച്ചത്.
GEAC മീറ്റിംഗ് കൂടുന്നതുതന്നെ ഏതെങ്കി
ലും ജി.എം വിത്തിന് പരീക്ഷണാനുമതി
നൽകാനാണ്. പൊതുസമ്മർദ്ദമുണ്ടായാൽ
ആ തീരുമാനം മരവിപ്പിക്കേണ്ടത് രാഷ്ട്രീയ
സംവിധാനത്തിന്റെ ബാധ്യതയായി മാറും.

ഉഷ: ഇത് നമ്മുടെ ഭക്ഷണത്തിന്റെ വിഷയ
മാണ്. എന്ത് തരം ഭക്ഷണം കഴിക്കണം എ
ന്ന തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള അവകാശം ന
മുക്കാണുള്ളത്. മൊൺസാന്റയോ ബെയ
റോ പോലെയുള്ള കുത്തകകൾ തീരുമാനി
ക്കേണ്ട കാര്യമല്ല അത്. അതുകൊണ്ട് മറ്റെ
ല്ലാം അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളും മാറ്റിവച്ച്
എല്ലാവരും ഒന്നിക്കേണ്ട ഒരു വിഷയമായി
ജി.എം വിരുദ്ധ സമരം മാറേണ്ടതുണ്ട്.
ജി.എം വിളകളല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ മറ്റെന്ത് എ
ന്നതും നമുക്ക് പറയാനും ചെയ്തു കാണി
ക്കാനും കഴിയണം. ഭക്ഷണം എന്നത് അരി
യും ഗോതമ്പും മാത്രമാണ് എന്നതരത്തി
ലേക്ക് നമ്മുടെ ചിന്ത ചുരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കു
ന്നു. അതിൽ കൂടുതൽ വൈവിദ്ധ്യം കൊ
ണ്ടുവരേണ്ടതുണ്ട്. പൊതുവിതരണ സംവി
ധാനത്തിലും കൂടുതൽ ധാന്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെ
ടുത്തണം. കർണ്ണാടകയും തമിഴ്നാടും ഇ
പ്പോൾ ചോളം ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതു
പോലെ സ്കൂൾ കുട്ടികൾക്ക് സർക്കാർ
നൽകുന്ന ഭക്ഷണത്തിലും ഈ വൈവിധ്യം
കൊണ്ടുവരേണ്ടതുണ്ട്. ജങ്ക് ഫുഡല്ല, പരമ്പ
രാഗത ഭക്ഷണമാണ് കുട്ടികൾക്ക് ആവ
ശ്യം. അട്ടപ്പാടിയിലെ ശിശുമരണനിരക്ക് കൂ
ടുന്നതിന് പോഷകാഹാര കുറവ് ഒരു പ്രധാ
ന കാരണമാണ്. ഭൂമിയും കൃഷിയും നഷ്ട
മായതോടെ പരമ്പരാഗതമായ ഭക്ഷ്യസംസ്
കാരവും അട്ടപ്പാടിയിലെ ആദിവാസികൾക്ക്
നഷ്ടമായി. സ്വന്തമായി കൃഷി ചെയ്ത് ഭ
ക്ഷണം കണ്ടെത്തിയിരുന്ന അവർക്ക് വീ
ണ്ടും അതിനുള്ള സാഹചര്യമൊരുക്കുകയാ
ണ് നമ്മൾ ചെയ്യേണ്ടത്. പൊതുവിതരണ
സമ്പ്രദായത്തിലൂടെ ഭക്ഷണം നൽകുക എ
ന്നത് ഒരു താത്കാലിക പരിഹാരം മാത്രമാ
ണ്. ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയല്ല, ഭക്ഷ്യപരമാധികാര
മാണ് നമ്മുടെ മുദ്രാവാക്യമായി മാറേണ്ടത്.
ദൗർഭാഗ്യവശാൽ ഭക്ഷണം ഇറക്കുമതി ചെ
യ്താൽ മതിയെന്ന് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പേ
തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞ സംസ്ഥാനമാണ് കേര
ളം. കൃഷി നശിക്കാനുള്ള പ്രധാനകാരണം
അതാണ്. കർഷകരെല്ലാം നാണ്യവിളകളി
ലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. ഭക്ഷ്യസുരക്ഷ എന്നതാ
ണ് നമ്മുടെ മുദ്രാവാക്യമെങ്കിൽ ഭക്ഷണം
ഇറക്കുമതി ചെയ്ത്, പൊതുവിതരണ സ
മ്പ്രദായത്തിലൂടെ ഫലപ്രദമായ രീതിയിൽ
അത് എല്ലാവരിലേക്കും എത്തിക്കുക എന്ന
സ്ഥലത്ത് അത് അവസാനിക്കും. ഭക്ഷ്യപര
മാധികാരം എന്ന് പറയേണ്ടുന്നതിന്റെ പ്രാ
ധാന്യം അതാണ്. കൃഷിഭൂമിയെ നിലനിർ
ത്തുകയും കൃഷിയെ വീണ്ടെടുക്കുകയും
ചെയ്യുന്നതിലൂടെ എല്ലാവർക്കും സ്വന്തം ഭ
ക്ഷണം കണ്ടെത്തുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യ
മൊരുക്കുകയാണ് ഭക്ഷ്യപരമാധികാരം ല
ക്ഷ്യമാക്കുന്നത്. തമിഴ്നാട്ടിൽ നിന്നും വരു
ന്ന പച്ചക്കറികളിൽ കീടാശിനികൾ വ്യാപക
മായി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന വാർത്ത
കൾ പ്രചരിച്ചതോടെ കേരളത്തിൽ സ്വന്തമാ
യി പച്ചക്കറി ഉത്പാദിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമ
ങ്ങൾ കൂടിയിട്ടുണ്ട്. ജനങ്ങളുടെ ആ ശ്രമ
ത്തെ പോസിറ്റീവായെടുത്തുകൊണ്ട് ഭ
ക്ഷ്യോത്പാദനം കൂട്ടുന്നതിനുള്ള നടപടിക
ളുമായി മുന്നോട്ട് പോകാൻ സർക്കാർ ശ്രമി
ക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ അങ്ങനെ കൃഷിയി
ലേക്ക് മടങ്ങണമെങ്കിൽ അതിന് ആവശ്യമാ
യ ഭൂമി കേരളത്തിൽ നിലനിർത്തേണ്ടതു
ണ്ട്. നിലവിലെ വികസന സങ്കൽപ്പവും ഭൂമി
യിലാണ് കണ്ണുവച്ചിരിക്കുന്നത്. കൃഷിയിലേ
ക്ക് മടങ്ങാനുള്ള ജനങ്ങളുടെ താത്പര്യവും
ഈ വികസന സങ്കൽപ്പവും തമ്മിൽ വലിയ
സംഘർഷം കേരളത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നു.

ശ്രീധർ: ഭക്ഷ്യസുരക്ഷാ ആക്ടും ഫുഡ്
കോർപ്പറേഷൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും (FCI) പൊ
തുവിതരണ സമ്പ്രദായവും (PDS) കാര്യ
ങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയെക്കു
റിച്ചാണ് പറയുന്നത്. എന്നാൽ റൈറ്റ് ടു

ഫുഡ് കാമ്പയിനെല്ലാം അതിനെ ശക്തമായി എതിർത്തിട്ടുണ്ട്. വികസനത്തിന്റെ പേരിൽ ഭൂമി തട്ടിയെടുക്കുന്നതും ഭക്ഷ്യവൈവിധ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതും വിഷമില്ലാത്ത ഭക്ഷണം ഒഴിവാക്കുന്നതുമൊന്നും ഭക്ഷ്യസുരക്ഷാ ബില്ലിന്റെ പരിഗണനയിലില്ല.

ദേവീന്ദർ: ഞാൻ മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ വിഷയങ്ങളെ നമ്മൾ കംപാർട്ട്മെന്റലൈസ് ചെയ്യുന്നതിന്റെ പ്രശ്നമാണത്. പൊതുവിതരണ സമ്പ്രദായം ഒഴിവാക്കുകയും പകരം ക്യാഷ് ട്രാൻസ്ഫർ വരുകയും ചെയ്യും എന്നതാണ് ഫുഡ് സെക്യൂരിറ്റി ബില്ലിലെ ഒരു പ്രധാന വ്യവസ്ഥ. എ.പി.എൽ ആയാലും ബി.പി.എൽ ആയാലും അകൗണ്ടിലേക്ക് ക്യാഷ് വരും. അതുപയോഗിച്ച് മാർക്കറ്റിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷ്യോത്പന്നങ്ങൾ വാങ്ങാം. റേഷൻ ഷോപ്പുകൾ അപ്രധാനമായി മാറും. ഓപ്പൺ മാർക്കറ്റിൽ നിന്നും പണം കൊടുത്ത് വാങ്ങണം എന്നുവരുന്നതോടെ ആ കാശെല്ലാം വലിയ കച്ചവടക്കാരുടെ കൈകളിലേക്ക് ഫലത്തിൽ എത്തിച്ചേരും. സർക്കാർ അടിയന്തിരാവശ്യങ്ങൾക്കായി ഫുഡ് കോർപ്പറേഷനിൽ സംഭരിക്കുന്നതൊഴിച്ചാൽ ഇനി ധാന്യങ്ങളും ഓപ്പൺ മാർക്കറ്റിന് വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിവരും. അതോടെ സർക്കാർ ധാന്യം സംഭരിക്കുമ്പോൾ കർഷകർക്ക് കിട്ടിയിരുന്ന സഹായധനം ഇല്ലാതെയാകും. കാർഷികോത്പാദനത്തെ അത് സാരമായി ബാധിക്കും. ഇതെല്ലാം പരമ്പരാഗത കർഷകരെ കൃഷിഭൂമിയിൽ നിന്നും പിഴുതെറിയാനും പകരം കോർപ്പറേറ്റുകളെ അവിടെ പ്രതിഷ്ഠാക്കാനുമുള്ള പരിപാടികളാണെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. കാരണം ക്യാഷ് ട്രാൻസ്ഫറും ചില്ലറ വ്യാപാര രംഗത്തേക്കുള്ള വിദേശ കുത്തകകളുടെ കടന്നുവരവും ഒരേ സമയത്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്. ജെ.പി മോർഗൻ ചേസിന്റെയും കാർഗിലിന്റെയും കൊക്കക്കോളയുടെയും എ.ഡി.എമ്മിന്റെയും വാൾമാർട്ടിന്റെയും കൈകളിലേക്ക് സർക്കാർ പണം സുഗമമായെത്തും. ക്യാഷ് ട്രാൻസ്ഫർ സംവിധാനമാണ് നാളെ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷയ്ക്ക് വലിയ ഭീഷണിയാകാൻ പോകുന്നത്. പൊതുസമൂഹത്തിനും സാമൂഹിക പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും അതിനെക്കുറിച്ച് ഇപ്പോൾ വ്യക്തമായ ബോധ്യമില്ല.

> ക്യാഷ് ട്രാൻസ്ഫറും ചില്ലറ വ്യാപാരരംഗത്തേക്കുള്ള വിദേശ കുത്തകകളുടെ കടന്നുവരവും ഒരേ സമയത്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്. ജെ.പി മോർഗൻ ചേസിന്റെയും കാർഗിലിന്റെയും കൊക്കക്കോളയുടെ യുടെയും എ.ഡി.എമ്മിന്റെയും വാൾമാർട്ടിന്റെയും കൈകളിലേക്ക് സർക്കാർ പണം സുഗമമായെത്തും. ക്യാഷ് ട്രാൻസ്ഫർ സംവിധാനമാണ് നാളെ ഭക്ഷ്യ സുരക്ഷയ്ക്ക് വലിയ ഭീഷണിയാകാൻ പോകുന്നത്

ഉഷ: കൃഷി അത്ര പ്രധാനമല്ല എന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു മുഖ്യധാരാ ചിന്തയുടെ വ്യാപനം ഇന്ത്യയിൽ വലിയ പ്രശ്നമാകുന്നുണ്ട്. ലാന്റ് അക്വിസിഷന് എതിർപ്പുകൾ കുറയുന്നതും നല്ല കാശ് കിട്ടിയാൽ കൃഷിഭൂമി വിട്ടുകൊടുക്കാൻ ആളുകൾ തയ്യാറാകുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ്.

ദേവീന്ദർ: ആ ചിന്തയുടെ വ്യാപനം ആർക്കാണ് ഗുണം ചെയ്യുന്നത്? കോർപ്പറേറ്റുകൾക്ക് മാത്രം. ലോക ഭക്ഷ്യ ശൃഖലയെ കോർപ്പറേറ്റുകൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് പ്രധാനമായും മൂന്ന് തട്ടുകളിലായാണ്. ഒന്ന്, ടെക്നോളജി. മൊൺസാന്റോയും സിൻജെന്റയും പോലെയുള്ള കമ്പനികളാണ് ടെക്നോളജിയുടെ സഹായത്തോടെ വിത്തുകൾ വികസിപ്പിക്കുന്നത്. അതോടെ വിത്തുകളുടെയെല്ലാം കുത്തക അവരുടെ കൈവശം എത്തിച്ചേരുന്നു. രണ്ട്, അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ ട്രേഡിൽ ഇടപെടുന്ന കമ്പനികളാണ്. കാർഗിൽ, എ.ഡി.എം തുടങ്ങിയ കോർപ്പറേറ്റുകളാണ് അത്തരത്തിൽ ഉത്പാദന കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നും മാർക്കറ്റിലേക്ക് ഭക്ഷ്യോത്പന്നങ്ങൾ എത്തിക്കുന്നത്. മൂന്ന്, സൂപ്പർമാർക്കറ്റുകളാണ്. വാൾമാർട്ടാണ് അതിൽ മുഖ്യൻ. ഈ മൂന്ന് തട്ടുകളിലുള്ള കോർപ്പറേറ്റുകളും ഇന്ത്യയിലേക്ക് കടന്നുവരാൻ കച്ചകെട്ടിയിരിക്കുന്നു. പതിയെ സർക്കാറിന്റെ ഭക്ഷ്യസുരക്ഷാ പദ്ധതി അവരുടെ കൈവശമെത്തും.

ശ്രീധർ: ആസൂത്രണ കമ്മീഷനെല്ലാം അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു കൈമാറ്റത്തിന് തയ്യാറെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മൊൺടേക്സിംഗ് അലുവാലിയ കേരളത്തിൽ വന്ന് പറഞ്ഞത് ഭക്ഷ്യോത്പാദനം നിർത്തിയാലുണ്ടാകുന്ന നഷ്ടത്തിനനുസരിച്ചുള്ള പണം കർഷകർക്ക് നൽകാമെന്നാണ്.

ദേവീന്ദർ: crop diversificationന് തയ്യാറാകുന്ന കമ്പനികൾക്ക് നൽകുന്നതിനായി കഴിഞ്ഞ ബജറ്റിൽ 500 കോടി രൂപ വകയിരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കർഷകർക്കില്ല, കമ്പനികൾക്ക് സബ്സിഡിയുണ്ട്. നമുക്ക് നടത്തേണ്ട പോരാട്ടങ്ങൾ എത്രയോ നീണ്ടതാണെന്ന സൂചനയാണ് ഇതെല്ലാം നൽകുന്നത്. ■

“They are talking about challenges” - R Sridhar, Devinder Sharma, S Usha in Keraleeyam Magazine

The Hindu Madurai, September 20, 2013

Local seeds best bet against climate change

S. Poorvaja

They need less water, no fertilizer and hardly any care or attention

Climate change has spawned debate as well as initiatives such as planting saplings, cultivating kitchen gardens, household energy conservation and so on.

At the grassroots level, a few farmers are doing their bit to preserve traditional and local varieties of seeds.

“These farmers are commonly called ‘Custodian farmers’. They preserve traditional seeds and make sure that they don’t disappear amongst the variety of hybrid seeds available in the market which farmers prefer because of the promise of high yield,” says M. Palanisamy, Programme Director, Rainfed Farming Development Programme at the Dhan Foundation in Madurai.

The need to preserve traditional and local varieties of seeds that are gradually disappearing is all the more because they do not need much water or chemical fertilizers and pesticides to grow. They can withstand the rigors of climate change and its harsh side effects.

True to the term ‘custodian farmer,’ R. Jayaraman from Adhirangam in Tiruvarur has preserved 63 types of traditional paddy. “These traditional paddy varieties, unlike the ones used at present, do not need much water,” he explains.

Mr. Jayaraman has distributed the paddy varieties to farmers from Kerala, Karnataka, Orissa and West Bengal. Among the paddy varieties he has preserved are seeds that need only 60 to 180 days to grow.

“Another factor that most farmers today struggle with is that their crops need constant care and attention, especially before harvest. What they don’t realize is that many of these traditional varieties need only a short span of time to grow and can be harvested easily,” Mr. Jayaraman says.

While hybrid varieties enjoy brisk demand, the promise of high yield often diverts attention from the side effects.

"When rainfall is extremely scanty, it is impossible to plant most new varieties of seeds," A.P. Alagarsamy from Pallapatti in Dindigul district points out.

With climate change affecting the conditions under which these farmers are forced to work, the need for such traditional varieties which can withstand harsh climatic conditions is growing.

"Traditional varieties of paddy that can withstand floods for as long as a month and torrential rain are the kind of seeds we need to preserve," said Syed Ghani Khan, a farmer from Mandya in Karnataka.

"With traditional paddy types from Thailand, Burma and Indonesia, I hope to preserve many more traditional seeds through cross pollination," he adds.

Hybrid seeds and the other varieties that are distributed also have a shorter lifespan that results in the quantity of yield gradually decreasing as years go by.

"Seeds from the hybrid crops cannot be sown directly. The farmer is forced to go back to the centres after his crop is harvested to buy the seeds again and has no control over the price," says Mr. Palanisamy.

Jegannath Raja from Rajapalayam district has preserved and aggressively marketed two varieties of mango — 'Mohandas' and 'Potllama.'

"The two traditional varieties are fast disappearing and I managed to preserve them and spread awareness of how these varieties can be used to generate income in rain-starved areas since they do not need much water to grow," says Mr. Jegannath.

He has preserved over 2,000 traditional varieties of fruit, though not all are income-generating.

"While I have preserved a number of seeds to safeguard them, I encourage farmers to buy only a few varieties that are traditional and promise high yield," he says.

With the importance of preservation and conservation of these traditional and indigenous seeds, there is a need for live genetic resources or nurseries to facilitate studies and spread awareness among farmers.

"Farmers should set apart a portion of their land for cultivation of traditional seeds. With live genetic resources, or maintaining nurseries rather than seeds, it will be easier for farmers to choose varieties and see the benefits for themselves," said R. Adinarayanan, a faculty member at the Tata Dhan Academy.

The farmers were recently honoured at the Madurai Symposium 2013, organized by the Dhan Academy, and given the 'Custodian Farmer' awards for their contribution to biodiversity conservation.

"God has given us the resources we are using now and it is our duty to conserve them and pass them on to posterity," says Mr. Syed Ghani.

10.9.2013 • தினகரன் • திருச்சி

திருத்துறைப்பூண்டியில்

கிராமசபை உறுப்பினர்களுக்கு விழிப்புணர்வு கருத்தரங்கம்

திருத்துறைப்பூண்டி, செப்.10: திருவாரூர் மாவட்டம் திருத்துறைப்பூண்டியில் கிரியேட், பெண்களுக்கான சட்ட சேவை மையம், மனித உரிமை ஆராய்ச்சி அமைப்பு சார்பில் கிராம சபைக்கான மாற்று செயல் திட்டம் பற்றி விவாதிப்பதற்கான ஊராட்சி தலைவர் மற்றும் கிராம சபை உறுப்பினர்களுக்கு விழிப்புணர்வு கருத்தரங்கம் நடைபெற்றது. பெண்களுக்கான சட்ட சேவை மைய இயக்குனர் காந்திமதி தலைமை வகித்தார். கடலோர செயல்பாட்டு கூட்டமைப்பை சேர்ந்த ஜேசுரெத்தினம் முன்னிலை வகித்தார், கிரியேட் ஒருங்கிணைப்பாளர் செந்தில்குமார் வரவேற்றார். கருத்தரங்கில், சென்னை மனித உரிமை ஆராய்ச்சி அமைப்பை சேர்ந்த கிருஷ்ணவேணி பேசுகையில், கிராம சபையில் மக்கள் பங்களிப்பை மேம்படுத்த முடியும் என்றார். கிரியேட் பயிற்சி இயக்குனர் ஜெயராமன் பேசுகையில், மக்கள் பங்கேற்புடன் கூடிய திட்டங்களை கொண்டு வருவதன் மூலமே நிலையான நீடித்த வளர்ச்சியை பெற முடியும். கிராம சபை என்பது அனைத்து தரப்பு மக்களும் கலந்து கொண்டு தங்கள் கருத்துகளை பதிவு செய்யும் சபையாக இருக்க வேண்டும் என்றார்.

குறிப்பாக கல்வி, சுகாதாரம், சுற்றுசூழல், சமூக நிலைப்பாடு, தேசிய ஊரக வேலை உறுதி திட்டம், வேளாண்மை பெண்கள் சந்திக்கும் பிரச்னைகள், பொது சொத்து பாதுகாப்பு, இயற்கை வளங்களை பாதுகாப்பது, வேலை வாய்ப்பு திட்டங்கள் குறித்து விவாதித்து தீர்மானம் கொண்டு வந்து அதை நிறைவேற்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றார். ஊராட்சி தலைவர்கள் கொருக்கை பூபதி, குப்புசாமி, கோமல் ஊராட்சி ரெங்கசாமி, நுணாக்காடு ஊராட்சி மாரியம்மாள் மற்றும் மகளிர் சுய உதவி குழுவை சேர்ந்தவர்கள், கிராம சபை உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டனர். பெண்கள் சட்ட சேவை மையத்தை சேர்ந்த சாமிக்கண்ணு நன்றி கூறினார்.

Awareness on Organic Farming given to Gramasabha by R Jayaraman- Dhinakaran 10/09/13

• தினகரன் • திருச்சி 12.9.2013

நெல் வயல்களில் களையை கட்டுப்படுத்த அசோலா இலவசம்

ஆதிரெங்கம் வேளாண் பயிற்சி மையத்தில் விநியோகம்

திருத்துறைப்பூண்டி, செப். 12: திருவாரூர் மாவட்டம் ஆதிரெங்கம் தனியார் இயற்கை வேளாண் பயிற்சி மற்றும் ஆராய்ச்சி மையத்தின் பயிற்சி இயக்குனர் ஜெயராமன் விடுத்துள்ள செய்தி குறிப்பு:

திருவாரூர், நாகப்பட்டினம் மாவட்டங்களில் சம்பா சாகுபடி நேரடி விதைப்பு செய்துள்ள அதே நேரத்தில் சரியான நேரத்தில் மழை பெய்துள்ளதால் விதை முளைத்து அரை அடி உயரம் நெல்பயிர் வளர்ந்துள்ளது. தற்போது ஆற்றில் வரும் தண்ணீரை சீராக வைத்து தொழிலாளர்களை கொண்டு களை எடுப்பதன் மூலம் அதிக தூர் கட்டும், குறைந்த செலவில் அதிக மகசூல் எடுக்க முடியும்.

அந்த வகையில் ஒரு ஏக்கருக்கு 50 அன்னகூடை தொழு உரம், 20 லிட்டர் பஞ்சகவ்யா, சூடோமோனஸ் 1 லிட்டர், பாஸ்போ பாக்டீயா, 10 பொட்டலம், அசோஸ் பைரில்லம், 10 பொட்டலம் இவைகளை கொண்டு கலந்து நிலம் பகுதியில் ஈர சாக்கு போட்டு மூடி வைத்து மூன்று நாள் கழித்து ஊற்றி சீராக தண்ணீர் வைத்து தெளிப்பதன் மூலம் பயிர் நன்கு வளரும், தூர் அதிகம் கட்டும்.

ஒரு மாத பயிரில் மூலிகை பூச்சி விரட்டி பயன்படுத்த வேண்டும். அதனை இப்போதே எளிய முறையில் தயாரித்துக் கொள்ளலாம், ஆடு, மாடு, தின்னாத இலை, ஒடித்தால் பால் வரக்கூடிய செடி, உதாரணமாக புங்கன், எருக்கன், ஊமத்தை, வேப்பிலை, கிளேரியா, தும்பை, நெய்வேலி காட்டா மணக்கு, நாட்டு காட்டா மணக்கு, பப்பாளி போன்ற செடிகளின் ஐந்து இலை ஏதாவது மூன்று கிலோ எடுத்து அதை இடித்து 10 லிட்டர் கோமியத்தில் போட்டு ஊறவைத்து 15 தினங்களுக்கு பிறகு வடிகட்டி ஏக்கருக்கு 10 டேங்கு வீதம் ஒரு டேங்கிற்கு 10 லிட்டர் தண்ணீரில் 500 மில்லி பயன்படுத்துவதன் மூலம் 75 சதவீதம் பூச்சி விரட்டியாக செயல்படும். 25 சதவீதம் பயிர் வளர்ச்சிக்கு பயன்படுகிறது. மாதிரிக்காக பயன்படுத்த இலவசமாக 1 லிட்டர் பஞ்சகவ்யா அல்லது 1 லிட்டர் மூலிகை பூச்சிவிரட்டி இலவசமாக வழங்கப்படும்.

மேலும் இது தொடர்பான தொழில் நுட்ப கையேட்டினை இலவசமாக பெற்றுக் கொள்ளலாம். மேலும் களைய கட்டுப்படுத்த சீராக தண்ணீர் வைத்து ஏக்கருக்கு 2 கிலோ அசோலாவை நேரடி தெளிக்கலாம். மேலும் நைட்ரஜன் கிரகித்து பயிர் வளர்ச்சிக்கு உதவியாக இருக்கும். அசோலாவை இலவசமாக பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மேலும் விவரங்களுக்கு ஆதிரெங்கம் இயற்கை வேளாண் பயிற்சி ஆராய்ச்சி மையத்தை 04369-220954, செல்-9443320954 ஆகிய எண்ணில் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

Distribution of Azola in CREATE Research centre Adhirengam-Dhinakaran 12/09/13

தினகரன் • திருச்சி 31.8.2013

இயற்கை வேளாண் கருத்தரங்கம்

திருத்துறைப்பூண்டி, ஆக. 31: திருத்துறைப்பூண்டி அருகே உள்ள ஆதிரெங்கம் கிரியேட் இயற்கை விவசாய பண்ணையில் புதுச்சேரி மாநில வேளாண்மை துறை சார்பில் அட்மா திட்டத்தின் கீழ் விவசாயிகளுக்கு இயற்கை வேளாண்மை மற்றும் பாரம்பரிய நெல் குறித்த ஒரு நாள் கருத்தரங்கம் நடந்தது.

இயற்கை விவசாயி கரிகாலன் தலைமை வகித்தார். புதுச்சேரி மாநில வேளாண்மைத்துறை அதிகாரிகள் ஜோதி கணேசன், தமிழ் செல்வன் முன்னிலை வகித்தனர். கிரியேட் விதை வங்கி ஒருங்கிணைப்பாளர் செந்தில் குமார் வரவேற்றார். கருத்தரங்கில் நமது நெல்லை காப்போம் மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் ஜெயராமன் பேசுகையில், தமிழ்நாட்டில் 1,376 விவசாயிகள் தொடர்ந்து இயற்கை விவசாயம் செய்து வருகின்றனர்.

தமிழ்நாடு வேளாண்மை பல்கலைக்கழகம் இயற்கை விவசாயத்திற்காக தனி இயக்குனரகம் ஏற்படுத்தியுள்ளது. தமிழ்நாடு, புதுச்சேரி, கேரளா, கர்நாடகா மாநிலங்களில் பாரம்பரிய நெல் சாகுபடி ஆராய்ச்சிகள் ஆங்காங்கே துவங்கி உள்ளது.

இதையெல்லாம் பயன்படுத்தி கொண்டு விவசாயிகள் இயற்கை வேளாண்மையில் பாரம்பரிய நெல் சாகுபடி, திருந்திய நெல் சாகுபடி திட்டத்தை கையில் எடுக்க வேண்டும் என்றார். புதுச்சேரியை சேர்ந்த 60 விவசாயிகள், 10 வேளாண்மைத்துறை அலுவலர்கள் கலந்து கொண்டனர். ஒருங்கிணைப்பாளர் இராஜசேகரன் நன்றி கூறினார்.

Seminar on Organic Farming by SoR Tamilnadu-Dhinakaran 31/8/13

தினமலர் திருச்சி 10-9-2013

விழிப்புணர்வு கருத்தரங்கம்

திருத்துறைப்பூண்டி: திருத்துறைப்பூண்டியில் கிரியேட் பெண்கள் சட்ட சேவை மையம், மனித உரிமை ஆராய்ச்சி அமைப்புகள் சார்பில் ஊராட்சி தலைவர் மற்றும் கிராம சபா உறுப்பினர்களுக்கான விழிப்புணர்வு கருத்தரங்கம் நடந்தது.சட்ட சேவை மைய இயக்குநர் காந்திமதி தலைமை வகித்தார். கடலோர செயல்பாட்டு கூட்டமைப்பு ஜேசுரத்தினம் முன்னிலை வகித்தார். கிரியேட் ஒருங்கிணைப்பாளர் செந்தில்குமார் வரவேற்றார். கருத்தரங்கில் கிரியேட் பயிற்சி இயக்குநர் ஜெயராமன் பேசியது: மக்கள் பங்கேற்புடன் கூடிய கிராம சபை கூட்டங்களை நடத்துவதன் மூலமே கிராமங்களில் நிலைத்த நீடித்த வளர்ச்சியை கொண்டு வரமுடியும். கிராம சபைகளில் அனைத்து தரப்பு மக்களும் கலந்து கொண்டு தங்கள் கருத்துகளை பதிவு செய்யும் வகையில் அமைய வேண்டும். அப்போதுதான் வெளிப்படையான நிர்வாகத்தை கொண்டு வரமுடியும். கிராமங்களில் அடிப் படை தேவையான கல்வி, சுகாதாரம், சுற்றுசுழல், சமூக விழிப்புணர்வு, தேசிய ஊரக வேலை உறுதி திட்டம், வேளாண்மை, பெண்கள் சந்திக்கும் பிரச்சினைகள், வேலைவாய்ப்பு திட்டங்கள் குறித்து விவாதித்து அவற்றை நிரைவேற்ற முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றார். சென்னை மனித உரிமை ஆராய்ச்சி அமைப்பு கிருஷ்ண வேணி, காளியம்மா ஆகியோர் கருத்துரை வழங்கினார். சாமிக்கண்ணு நன்றி கூறினார்.

Awareness on Human Rights- Dhinamalar 10/09/13

தினமலர் மதுரை 25-8-2013

• சொல்கிறார்கள் •

பாரம்பரிய நெல்லை பாதுகாப்போம்!

அழிந்து போகும் நிலையிலுள்ள, 87 வகையான பாரம்பரிய நெல் ரகங்களை சேகரித்து, பயிரிட்டு பாதுகாக்கும் விவசாய ஆர்வலர், ஜெயராமன்: நான், திருவாரூர் மாவட்டம், திருத்துறைப்பூண்டியை அடுத்த, கட்டிமேட்டை சேர்ந்தவன். வறுமை காரணமாக, 9ம் வகுப்போடு வேலைக்கு சென்றேன். விவசாயம் தான், இப்பகுதி மக்களின் வாழ்வாதாரம். 5,000 ஆண்டுகளாக, நம் முன்னோர் அணு அணுவாக கட்டியமைத்த, மாபெரும் இயற்கை விவசாயத்தை, 'பசுமை புரட்சி' என்ற பெயரில் வெறும், 50 ஆண்டுகளில் அழித்து விட்டனர்.

செயற்கை விவசாயத்தால் தான், ஏழை விவசாயிகள் நஷ்டமடைகின்றனர். எனவே, இயற்கை விவசாயத்தை வலியுறுத்தி, 2006ம் ஆண்டு பிரசார நடைபயணம் செய்த போது, விவசாயி ஒருவர் பாரம்பரிய நெல்லை தந்து, பாதுகாக்க கூறினார். அப்போது தான், பாரம்பரிய நெல்லை சேகரித்து பாதுகாத்தாலே, இயற்கை விவசாயம் வளரும் என, புரிந்தது.

கடந்த, 2006ம் ஆண்டு முதல், 'பாரம்பரிய நெல் திருவிழா'வை நடத்தி, விவசாயிகளுக்கு தலா, 2 கிலோ நெல் வழங்கினேன். அதை அடுத்த ஆண்டு, 4 கிலோவாக திருப்பி தர வேண்டும். இதுவரை, 13,762 பேர் பாரம்பரிய நெல்லை பெற்று, தங்கள் நிலங்களில் விளைவிக்கின்றனர். இப்படி பல வகைகளில், 87 ரகங்கள் வரை சேகரித்துள்ளேன்.

மீன் குட்டை மற்றும் சிறு குளத்தில் கூட வளரும் பழமையான, 'கார்' வகை நெல்லும் என்னிடம் உள்ளது. அரசு வங்கிகளும், என்னுடன் இணைந்து பாரம்பரிய நெல் ரக சேகரிப்பில் ஈடுபட்டது மட்டுமின்றி, பண உதவியும் செய்து வருகின்றனர்.

ஒரு ஏக்கரில் செயற்கை விவசாயம் செய்ய, 18 ஆயிரம் தேவை. ஆனால், இயற்கை முறையில் நெல் சாகுபடி செய்ய, 8,000 ரூபாய் போதும். அதிகப்படியான மழைநீரில் மிதக்கவும், கடுமையான நீண்ட வறட்சியையும் தாங்கும், தன்மை உடைய நெல்லும், சர்க்கரை, புற்று நோய், சளித் தொல்லை போன்றவற்றுக்கு, ஒவ்வொருவித பாரம்பரிய நெல்லும் உள்ளது. தொடர்புக்கு: 94433 20954.

Revival of traditional varieties of paddy by SoR Tamilnadu -Dhinamalar 26/8/13

A Curator Of Paddy Seeds

By Syed Ali Mujtaba

05 September, 2013

Countercurrents.org

Some 35 kilometers from the city of palaces, Mysore, sits an orchard, hidden with shrubs, trees and sugarcane, called Bada Bagh. It was once famed for its flavored mangoes, but now has become popular for being a museum of traditional rice seeds.

Bada Bagh is actually located in Kirugavulu village at Malavalli taluk in Mandya district of Karnataka. With paddy panicles of different colors, size and shapes, each lined up next to each other, the view of the lush paddy fields is amazing. It’s a real visual treat for urban dwellers grown up in the concrete jungles.

Bada Bagh is managed by an organic farmer Syed Ghani Khan who has collected over 600 varieties of paddy seeds and is spearheading the message of ‘Save our Rice Campaign’.

It is very difficult to catch this young and energetic farmer, as he is always surrounded by farmers, who come to him to get the new variety of seed that he has archived, but as the adage goes; when there is a will there is a way.

[* File contains invalid data | In-line.JPG *]Talking to Ghani Khan at length helps to construct the picture of a farmer who is trying to revive the lost legacy of traditional paddy plants through organic method of farming. He is planting paddy seeds and retrieves them and archives them in his museum for posterity. He is also distributing them to farmers for promoting the cause of ‘Save our Rice Campaign’.

Like most converted organic farmers, Ghani tells his story in a humble way. “I was studying archaeology and wanted to become a curator of a museum, when fate struck and my father passed away. As the eldest son of an Indian family, I was called to take his place and take care of the family and manage the family farm. I was 22 then, my four brothers were all in their teens,” he said.

Describing about the Bada Bagh, Ghani says, this place was bequeathed to his family by the great king Tippu Sultan and till recently was known for its tasteful variety of mangoes.

“We were dry land farmers. Then the Krishnaraja Sagar dam was built and we all had the Cauvery water. Most of the farmers chopped down the mango trees and planted rice in large scale. With this started wide spread hybrid cultivation and the region lost almost all the traditional rice variety that then existed.”

“Initially I too started with hybrid farming but one day I fainted while spraying chemicals on the crop. That made me think about alternative method of farming. I wondered if it was possible to do farming without chemicals. This event actually started my journey towards organic farming.”

Ghani Khan who is now an organic farmer for a little over 10 years says while hybrids have outstanding qualities, the ability to reproduce themselves is clearly not one of them. In his effort to shrug off modern hybrid rice seeds and return to more nutritious and health traditional rice seed, he narrates his experience candidly.

“Once my uncle brought a variety of paddy seed that I didn’t recognize, I planted it and kept asking him and others about it but none knew anything about it. Then one day an agricultural scientist visited our farm and he was able to identify it. He told that it was a drought resistant variety of paddy that was traditionally grown in Mysore - Mandya region but has been lost in our collective memory.”

This prompted a spark in Ghani khan’s funnel and he embarked upon the idea to go after tracing all the paddy seeds that were getting lost. His curiosity developed into the eagerness to collect all such rice variety and save them for posterity.

He started collecting what was locally available first. He then moved to the adjoining states of Kerala, Tamilnadu, Andhra Pradesh, Odisha and Maharashtra.

In a span of 8 years, Ghani Khan collected over 600 varieties of rice seeds. Each variety has distinct flavors, and come in many different and unique colors, sizes, and shapes.

Ghani Khan started archiving them by giving new found number to each of such variety. As he didn’t know the name of the seed, he developed his distinct style of labeling; Ghani Khan New Found Number- GKNF 786 / 2013. He has a wide diversity of wetland, dry-land, medicinal, aromatic, irrigated variety of rice seeds.

Ghani is maintaining different paddy strains to keep alive the evolutionary processes. He has developed skills in the art of seed production and has the ability to select the best seeds.

“I conserve them in the field each year, I plant, multiply and save all the seeds, also give them to farmers who assure will be saving them and returning me twice the amount.”

“As a matter of principles I don’t give the seeds to the companies developing rice seeds...I know farmers are more genuine... even though it means a loss each year, but I am not doing it for sales, it’s my hobby my passion. I always wanted to be museum curator, and, now, I am a curator of a living museum”, his face chuckles with a bloated smile.

Ghani Khan, lives in a large joint family, one brother has moved for livelihood to Bangalore and one more is a qualified technician, one helps him in the field. He manages his family farm of 15 acres with the support of other family members. He is not sure when the division of the land will happen in his family what will be left for him in future. He hopes his children will take interest and involve themselves in the farming. He is not confident that they will ever do that.

Beyond all those regular challenges of farming, Ghani Khan holds the rare distinction of having a ‘living museum” of which he is the proud curator. A museum where every variety of paddy seeds conserved narrates a story of its own; history, location, lineage, features, benefits etc.

தினத்தந்தி   தஞ்சாவூர் 29-8-2013 ★

கருத்தரங்கில் இயற்கை வேளாண்மை விஞ்ஞானி நம்மாழ்வார் பேசிய போது எடுத்த படம்.

இயற்கை வேளாண்மை முறைகளை விவசாயிகள் பின்பற்ற வேண்டும்

நம்மாழ்வார் பேச்சு

மணல்மேடு, ஆக.29-

இயற்கை வேளாண்மை முறைகளை விவசாயிகள் பின்பற்ற வேண்டும் என நம்மாழ்வார் கூறினார்.

கருத்தரங்கு

நாகை மாவட்டம் மணல்மேடு அருகே உள்ள கடலங்குடியில் தாய்பாசம் அறக்கட்டளை சார்பில் இயற்கை வேளாண்மை மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு கருத்தரங்கு நடந்தது. கருத்தரங்குக்கு தாய்பாசம் அறக்கட்டளை நிறுவனர் பிரபாகரன் தலைமை தாங்கினார். கடலங்குடி ஊராட்சித் தலைவர் மோகன்குமார், ராஜ்மோகன், இஸ்மாயில், முனுசாமி ஆகியோர் முன்னிலை வகித்தனர். மனோ வரவேற்றார். இயற்கை வேளாண்மை விஞ்ஞானி நம்மாழ்வார் பேசினார். அப்போது அவர் கூறியதாவது:-

இயற்கை விவசாயம்

நம் விவசாயிகள் பாரம்பரியமான இயற்கை உரங்களை பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்த போது மண் பாதுகாக்கப்பட்டு வளமுடன் இருந்தது. தற்போது உப்பு உரங்கள் மற்றும் நச்சு பூச்சு கொல்லி மருந்துகளை பயன்படுத்துவதால் உணவு நஞ்சாகி விட்டது. எனவே விவசாயிகள் சுற்றுச்சூழல் பாதிப்பில்லாத இயற்கை விவசாயத்தை மீண்டும் தொடர வேண்டும். அமுதக்கரைசல், பஞ்சகாவ்யம், மூலிகைப்பூச்சிவிரட்டி உள்ளிட்ட பல்வேறு இயற்கை வேளாண்மை வழிமுறைகளை பயன்படுத்தி விவசாயிகள் பாரம்பரிய விவசாய முறைகளில் ஈடுபட வேண்டும். ரசாயன உரங்களை தவிர்ப்பது நலன் தரும். ஒற்றை நாற்று நடவு செய்வதன் மூலம் பயிர்களில் அதிக தூர்வெடித்து கூடுதல்பலன் கிடைக்கும்.

பாலைவனமாக மாறும்

விதைசெலவும் குறையும். காவிரி ஆற்றில் இருந்து கூட்டுக்குடிநீர் திட்டம் உள்பட பல்வேறு திட்டங்கள் மூலம் எடுக்கப்படும் குடிநீரை தமிழகத்தில் மூன்றில் இரண்டு பேர் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இதை மாசுபடுத்தி, நீர் ஆதாரத்தை தகர்க்கும் வகையில் மத்திய அரசு மீத்தேன் வாயு எடுக்கும் திட்டத்தை செயல்படுத்த உள்ளது. இதை தடை செய்யாவிட்டால் எதிர்காலத்தில் தமிழகம் பாலைவனமாக மாறும். மேலும் மீத்தேன்வாயு எடுப்பதால் ஏற்படும் விளைவுகள் குறித்து ஒரு குழு அமைத்து ஆய்வு செய்யப்படும்.

இவ்வாறு அவர் கூறினார்.

கருத்தரங்கில் நமது நெல்லை காப்போம் மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் ஆதிரெங்கம் ஜெயராமன், இயற்கை விவசாயிகள் உள்பட பலர் கலந்து கொண்டனர். முடிவில் அருள் கோவை நன்றி கூறினார்.

Seminar on Organic Farming and Environment done by SoR Tamilnadu-Dhinathanthi 29/8/13

தினத்தந்தி

தஞ்சாவூர் 3-9-2013

இயற்கை வேளாண்மை கருத்தரங்கம்

திருத்துறைப்பூண்டி, செப்.3-

திருத்துறைப்பூண்டி அருகே ஆதிரெங்கத்தில் புதுச்சேரி மாநில வேளாண்மை துறை சார்பில் அட்மா திட்டத்தின் கீழ் இயற்கை வேளாண்மை மற்றும் பாரம்பரிய நெல் குறித்த ஒரு நாள் கருத்தரங்கம் நடைபெற்றது. கருத்தரங்கிற்கு இயற்கை வேளாண்மை வல்லுனர் கரிகாலன் தலைமை தாங்கினார். புதுச்சேரி வேளாண்மை துறை அதிகாரிகள் ஜோதிகணேசன்,

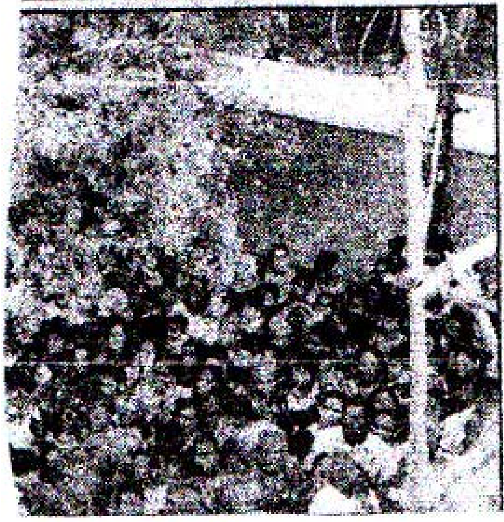

தமிழ்ச்செல்வன் ஆகியோர் முன்னிலை வகித்தனர். கருத்தரங்கில் நமது நெல்லை காப்போம் அமைப்பின் மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் ஜெயராமன் கலந்து கொண்டு பேசினார். அப்போது அவர் கூறியதாவது:-

கருத்தரங்கில் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்தும் விவசாயிகள் கலந்து கொண்டனர். இதில் இயற்கை விவசாய இடுபொருள் தயாரிப்பு, பாரம்பரிய நெல் சாகுபடி குறித்து பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. புதுச்சேரியை சேர்ந்த அனுபவ விவசாயிகள், 10 வேளாண் துறை அலுவலர்கள் திருவாரூர், வேல்ஸ் பவுண்டேசனைச் சேர்ந்த வரதராஜன், உத்திராபதி, மதியழகன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். முன்னதாக கிரியேட் விதை வாங்கி ஒருங்கிணைப்பாளர் செந்தில்குமார் வரவேற்றார். முடிவில் பயிற்சி ஒருங்கிணைப்பாளர் ராஜசேகரன் நன்றி கூறினார்.

Seminar on Organic Farming by SoR Tamilnadu-Dhinathanthi 3/9/13

காலைக்கதிர் 10.9.2013

அதிக மகசூலுக்கு தொழில்நுட்பம்

'சம்பா' விவசாயிகளுக்கு விளக்கம்

திருத்துறைப்பூண்டி: சம்பா சாகுபடி செய்துள்ள விவசாயிகள் அதிக மகசூல் பெற, தொழில்நுட்பம் குறித்து, கிரியேட் இயற்கை வேளாண் பயிற்சி மைய இயக்குனர் தெரிவித்துள்ளார்.

நடப்பாண்டு சம்பா சாகுபடியில் அதிக மகசூல் எடுக்கும், இயற்கை வேளாண்மை தொழில்நுட்பம் குறித்து ஆதிரெங்கம் கிரியேட் இயற்கை வேளாண்மை பயிற்சி மற்றும் ஆராய்ச்சி மையத்தின் பயிற்சி இயக்குனர் ஜெயராமன் விவசாயிகளுக்கு விளக்கம் அளித்துள்ளார்.

இதுகுறித்து அவர் கூறியுள்ளதாவது:

திருவாரூர், நாகை மாவட்டங்களில், சம்பா சாகுபடி நேரடி விதைப்பு செய்து விதை முளைக்க, சரியான நேரத்தில் மழை பெய்து, விதையும் முளைத்து அரை அடி உயரம் நெற்பயிர் வளர்ந்துள்ளது. தற்போது, ஆற்றில் வரும் தண்ணீரை சீராக வைத்து, தொழிலாளர்களை கொண்டு களை எடுப்பதன் மூலம், அதிக தூர்கட்டும். களை என்பது விவசாயிகளுக்கு தடை அல்ல. இதற்காக களைக்கொல்லியை பயன்படுத்துவது பெரும் ஆபத்தை ஏற்படுத்தும்.

களைக்கொல்லி இடும் நிலத்தில் மண்வளம் கெடும். மண்ணில் உள்ள நுண்ணுயிர்கள் அழிந்து விடும். விவசாயிகள் நண்பன் என, அழைக்கப்படும் மண் புழு இனமும் அழியும். இதனால் சுற்றுச்சூழல் பாதித்து, பயிரின் வளர்ச்சியும் குறைந்து விடும். களைக்கொள்ளியை பயன்படுத்தி உற்பத்தியாகும் அரிசி விஷத்தன்மை உடையதாக இருக்கும்.

குறைந்த செலவில் அதிக மகசூலை, இயற்கை வேளாண்மை தொழில்நுட்பத்தில் பெற முடியும். ஒரு ஏக்கருக்கு, 50 அன்னக்கூடை அளவு தொழுஉரம், 20 லிட்டர் பஞ்சகாவ்யா, சூடோமோனாஸ் ஒரு லிட்டர், பாஸ்கா பாக்டீரியா, 10 பொட்டலம், அசோஸ் ஸ்பைரில்லம், 10 பொட்டலம் ஆகியவற்றை கலந்து, நிழற்பகுதியில், ஈர சாக்கு போட்டு மூடி வைத்து, 3 தினங்கள் கிளறி விட்டு, சீராக தண்ணீரை வயலில் பாய்ச்சி விட்டு, பயிர்களுக்கு தொழு உரத்தை தெளிக்க வேண்டும்.

இதனால் பயிர் நன்கு வளர்ந்து, அதிக தூர்கட்டும். இதற்கு ரசாயன உரங்களும், பூச்சிக்கொல்லி மருந்து தேவையில்லை. ஒரு மாத பயிரியில் மூலிகை பூச்சி விரட்டியை பயன்படுத்த வேண்டும். அதற்கு ஆடு, மாடு தின்னாத இலை, ஒடித்தால் பால் வளர்க்கும் செடி உதாரணமாக, புங்கன், எருக்கன், ஊமத்தை, வேப்பிலை, நெய்வேலி காட்டாமணக்கு, காட்டாமணக்கு, பப்பாளி போன்ற செடிகளில் ஏதாவது, ஐந்து இலைகளை, மொத்தமாக 3 கி., எடுத்து, இடித்து, 10 லி., கோமியத்தில் போட்டு ஊற வைத்து, 15 தினங்களுக்கு பின் வடிகட்ட வேண்டும்.

இதை கைத்தெளிப்பான் மூலம், ஏக்கருக்கு, ஒரு டேங்குக்கு 10 லி., வீதம், 500 மி.லி., மூலிகை பூச்சி விரட்டியை கலந்து, 10 டேங்க் பயன்படுத்த வேண்டும். 75 சதவீதம் பூச்சி விரட்டப்பட்டு, 25 சதவீதம் பயிர் வளர்ச்சிக்கு பயன்படும்.

இவ்வாறு அவர் கூறினார்.

Technology to increase production through organic Practices -Kalaikathir 10/9/13

தமிழ் முரசு

திருச்சி 30-8-13 ★

திருவாரூர் மாவட்டம் திருத்துறைப்பூண்டி அருகில் உள்ள ஆதிரெங்கம் கிரியேட் இயற்கை விவசாய பண்ணையில் உள்ள பாரம்பரிய நெல் ரகங்களை புதுச்சேரி மாநில விவசாயிகள் பார்வையிட்டனர்.

Farmers from Puducherry visited Adhirengham Organic Research centre Tamilnadu- Tamilmuras 30/08/13